

SEMİZEN

EŞREFOĞLU RUMİ DİVANI

WWW.SEMİZEN.NET

EŞREFOĞLU RUMİ'nin HAYATI

Eşrefoğlu Rumi,Türk-İslam dünyasının mutasavvıf şairlerinin en büyüklerindedir. Menakıb kitaplarına göre soyu Hz.Ali'ye kadar uzanır.Asıl adı Abdullah olan Eşrefoğlu babasının adına izafeten Eşrefoğlu,İbn ül Eşref,Eşrefzade,doğduğu yere izafeten İzniki,şöhretine izafeten de Eşref-i Rumi diye anılmaktadır.

Babası gençliğinde Mısır'dan Anadolu'ya göç etmiş,daha sonra da İznik'e yerleşmiş bir zattır.Babasının adı "Seyyid Ahmed ül Mısri" veya "Seyyid Ahmed Eşref bin Seyyid Muhammed Süyufi" dir.Buradaki Seyyid kelimeleri bu sülalenin Hz.Peygamberin (S.A.V) sülalesine kadar dayandığına işaret etmektedir.Eskiden Anadolu'ya Diyar-ı Rum denildiği için Rumi,Anadolu'lu veya Anadolu'da yetişmiş anlamına gelmektedir.Nasıl ki Mevlana Hazretlerine Mevlana Celaledin-i Rumi denildiği gibi,Eşrefoğlu'nun Mısır'da bulunan ve bir mutasavvıf olduğu tahmin edilen büyük babası ile Mısır'dan kalkarak önce Suriye'nin Hama şehrine,oradan da Manisa'ya giden,daha sonra da İznik'e yerleşen babası hakkında fazla bir bilgimiz yoktur.Eşrefoğlu'nun iki kardeşinden birinin Hama'da,diğerin de Manisa'da medfun bulunduğunu Asaf Halet Çelebi "Eşrefoğlu Divanı" nda kaydetmektedir.Bu iki kardeş ya babaları orada bulunduğu sırada vefat etmişler veya daha sonra oralara giderek oralarda kalmışlardır.

Eşrefoğlu'nun dedesinin ve babasının mutasavvıf olması,o çağlarda tasavvuf'un en yaygın yerlerinden biri olan Anadolu'ya göç etmeleri için bir sebep teşkil edeceği tahmin edilebilir.Çünkü o sıralarda Anadolu'dan Mısır'a; Taşkent,Semerkand ve Buhara gibi Orta Asya şehirlerine tahsil için gidenler bulunduğu gibi,o taraflardan da Anadolu'ya kendilerini irşad edecek,tasavvuf'un aşkını ve zevkini aşılacak olgun müşidler,şeyhler aramak için gelenler de bulunuyordu.Eşrefoğlu'nun babası olan zat da bunlardan biri olabilir.Babasının Anadolu'ya geliş ve İznik'e yerleşiş tarihi hakkında malumat sahibi olmamakla beraber bunun Miladi 14. Asrın sonlarına doğru olduğunu tahmin etmek mümkündür.

Babası hakkında çok az da olsa bir bilgi sahibi olmamıza mukabil annesi hakkında hiçbir şey bilinmemektedir.Eşrefoğlu'nun babasının İznik'te evlendiği ve annesinin de İznikli olabileceği tahmin edilmektedir.

Şurasını önemle belirtmek lazımdır ki,Eşrefoğlu,ırken Türk olmamış olsa bile,tamamen Türkleşmiş,en güzel türkçesiyle eserler yazmış ve Türk kültürüne büyük hizmetleri dokunmuş bir şahsiyettir.Türkçeyi,bulduğu zamana göre en saf bir şekilde ifade eden bu zat,tamamen Türk kültürünü benimsemiş,Türk cemiyetine tesir etmiş ve Türk Tasavvuf Edebiyatı'nın en kuvvetli mümessilleri arasına girerek daha sonraki mutasavvıf şairlere tesir etmiştir.

İlk tahsilini İznik'te yapan Eşrefoğlu, daha sonra Bursa'ya gitmiş ve orada Çelebi Sultan Medresesi'nde tahsiline devam etmiştir. Danışmentliği (talebeliği) zamanında her ilim ve fende arkadaş ve akranlarından daha fazla muvaffak olmuş ve onların arasında seçkin bir sima olarak tanınmıştır. Tahsilini bitirdikten sonra o devrin büyük alimlerinden fıkıh üstadı "Kara Hoca" namıyla maruf Afyon Karahisar'lı Alaüddin Ali'ye asistan olmuştur. İlim ve fende çok ileri gitmesine rağmen Eşrefoğlu'nun tasavvufa karşı zaten mevcut olan meyli de gittikçe artmaktaydı. Asistanlığı, hatta talebeliği zamanında derslerden başka tasavvufu da geniş bir şekilde ilgileniyor ve tasavvufi eserleri okuyordu. İlimi artıp, fikirleri olgunlaştıkça seçmesi icap eden yolun tasavvuf olduğuna kanaat getiriyor ve kendisini bu yola sokacak hakiki bir mürid arıyordu. İşte bu sıralarda, Bursa'da yaşayan Abdal Mehmet adındaki bir meczub veli ile tanışması ve aralarında geçen bir olay Eşrefoğlu'nun zahir ilimlerden ayrılıp tasavvuf yoluna girmesine ve o yolun yıldızları arasına yükselmesine sebep ve vesile teşkil etmiştir.

Eşrefoğlu, bir sabah vakti erkenden medrese civarında Abdal Mehmet Hazretlerine rastlar. Abdal Mehmet perişan kıyafetli, bazı garip hal ve tavırları olan meczub bir zattır. Zamanın velilerindendir. Eşrefoğlu içinden gelen bir cezbenin tesiriyle ona doğru yürümeye başlar. Bir taraftan da içinden şöyle geçirir: "Tarikat yolundan bana nasib var ise bazı alametler görünsün" Abdal Mehmet'in karşısına gelince durur. Meczub ona bir bakar ve şöyle der:

Danışmend, var bize köfteli çorba getir.

Bu söz üzerine Eşrefoğlu hemen çarşıya gider. Köfteli çorba aramaya başlar. Fakat ne gariptir ki bütün aşçı dükkanlarını, hatta Bursa çarşısını dolaştığı halde köfteli çorba bulamaz. Eli boş dönmek de istemez. Bir aşçı dükkanından köftesiz çorba satın alır ve doğru meczubun bulunduğu yere koşar koşar gelir. Çorbayı Abdal Mehmet'e verir. Meczub çorbayı karıştırır karıştırır, fakat bir türlü içinde köfteye rastlamayınca Eşrefoğlu'na dönüp:

Danışmend, hani bunun köftesi?

Diye sorar. Yoldaki çamurdan bir parça alarak bunu köfte şeklinde birkaç yuvarlak haline getirir, çorbanın içine atar. Daha sonra çorbayı iyice karıştırır ve Eşrefoğlu'na uzatarak:

Ye bunu, diye emreder.

Eşrefoğlu, büyük bir teslimiyetle ve hiç tereddüt etmeden çorbayı alır ve yer. Bunu gören Meczub da:

Ya sen olmayıp da kim olsa gerek.

Şeklinde anlaşılmaz bir söz söyleyip oradan uzaklaşır. Eşrefoğlu bu sözlerden bir mana çıkaramamakla beraber tasavvuf yoluna girmesi için bir işaret olduğuna inanır. Hüccesine gelir. Nesi var, nesi yoksa fıkara dağdır. Düşüncelere dalar. Kime

gidecek ve tasavvufa kimin delaletiyle girecektir.Artık zahiri ilimlerden vazgeçerek batını ilme yönelme zamanı gelmiştir.Sonunda zamanın manevi ulularından ve Bursa'da şöhret sahibi olan büyük veli Emir Sultan (vefatı 1429) hazretlerine intisap etmeyi düşünür.

Emir Sultan miladi 1368'de doğmuş,tahsilini ikmal ettikten sonra Busa'ya gelmiş,Yıldırım Bayazıt'a damat olmuş bir zattır.Timur ordularının Bursa'yı zaptından sonra Timur,Emir Sultan'a pek çok iltifat ve hürmet ederek,onu Semerkand'e götürmeyi arzulamışsa da Emir Sultan Bursa'da kalmayı tercih ederek Timur'un teklifini kabul etmiştir.

Emir Sultan,o sıralarda,Ömer Ekmelüd Din isminde bir zat tarafından Hicri 7.asırda kurulan Halveti tarikatına mensup bulunuyordu.Gerek halk arasında,gerek yüksek tabakada çok tanınıyor ve çok hürmet görüyordu.Malını mülkünü fakirlere dağıtıp,kitaplarını da arkadaşlarına hediye eden Eşrefoğlu,Emir Sultan'a giderek:

Bizi bendeliğe kabul edip irşad buyurun,der.

Emir Sultan Eşrefoğlu'nu şöyle bir süzer.Ve daha sonra ona:

Siz varın Ankara'ya,Hacı Bayram Veli'ye gidin.der.

Emir Sultan,Eşrefoğlu'nun halinden ve tavrından ondaki istidadı anlamış ve onu daha iyi yetiştireceğine inandığı Hacı Bayram Veli'ye göndermiştir.

EŞREFOĞLU VE HACI BAYRAM VELİ

Eşrefoğlu Hacı Bayram Veli dergahına tam bir teslimiyetle gitti.H.Bayram Veli Hazretleri ilk önce işe Eşrefoğlu'nun nefsinin terbiye etmek,onu benlik ve gururdan tamamen temizlemekle başladı.Eşrefoğlu'nu en aşağılık bir işle vazifelendirdi.Bu iş dergahın helasının temizliği işi idi.Aşağı yukarı kendisiyle aynı yaşlarda bulunan Hacı Bayram Veli'nin bu emrine Eşrefoğlu hiç itiraz etmedi. "Baş üstüne" deyip eline ibrik,kürek ve süpürge alıp işe başladı.Bu imtihanı başarı ile veren Eşrefoğlu daha sonra Hacı Bayram'ın en ileri gelen müridlerinden biri oldu ve tekkenin tam 11 sene imamlığını yaptı.

Şeyhine sadakatle hizmet eden,onun has müridleri arasına giren ve tekkenin 11 sene imamlığını yapan Eşrefoğlu, "Ben şeyhime 11 sene hizmet ettim.Bu onbir senede bir defa dünya kelamı ettim.Şeyh Efendi:

Meşayih katında çok söylemek küstahlıktır.çok söyleme,buyurdu.

"Ben de bir daha konuşmadım.Meğer ki vakıam (rüya,düş) olaydı.Onu bile edeble söyleyip ta'bir ettirir idim" demektedir.

Eşrefoğlu'nun hal ve hareketini çok beğenen ve diğer müridlere olan faikiyetini gören Hacı Bayram Veli,onu,kızı Hayrünnisa ile evlendirerek damatlığa kabul etmiştir.Eşrefoğlu'nun bu evlilikten Züleyha adlı bir kızı olur.Evlendikten kısa bir süre sonra,henüz daha yegane çocuğu Züleyha doğmadan önce,Hacı Bayram Veli onu İznik'e gönderir.Veya Eşrefoğlu şeyhinden izin alarak oraya döner.İznik'e dönerken Hacı Bayram Veli'nin halifeliğini alan Eşrefoğlu'na,şeyhi tarikatın sembolü olan bir sancakla bir seccade vermiş ve İznik'te halkı irşad ederek tarikatı yaymağa memur etmişti.Orada münzeviyane bir hayat yaşayan Eşrefoğlu,kendisinin henüz halkı irşad edecek olgunluğa erişmediğini düşünüyordu.Onun için İznik'te kısa bir müddet kaldıktan sonra Ankara'ya,Hacı Bayram Veli'ye döner.Sohbet esnasında Eşrefoğlu bir gün şeyhine şöyle sorar:

Sultanım,seyr ü sülukun tamamı şimdiki makamımız mıdır.yoksa daha var mıdır?

Bir velinin bin sene ömrü olsa envai mücahedat ve riyazat eylese henüz enbiyadan birisinin kademi (ayağı) vardığı yere velinin başı varmak muhaldir.

Buna karşılık Eşrefoğlu:

Efendim,bendenize kanaat gelmedi.Seyr ilallah'da tayaran arzusu vardır.Daha ziyadesini isterim diyerek ısrar etti.

Bu söz üzerine H.Bayram Veli ona,Hama'da bulunan,Abdülkadir-i Geylani hazretlerinin soyundan olup aynı zamanda da kadiri tarikatının temsilcisi bulunan Şeyh Hüsyn-i Hamevi'ye göndereceğini ve onun yanında daha yüksek makamlara yükselebileceğini söyledi.Yalnız Hama'ya gitmeden önce İznik'e dönmesini,orada 40 günlük sıkı bir riyazat devresini geçirmesini,bu riyazat ve ibadet devresinde de göreceği rüyaları yazmasını bildirdi.

Bu söz üzerine Eşrefoğlu İznik'e dönerek şeyhinin emirlerini tamamen yerine getirdi.Bu riyazet devresindeki rüyalarını uygun bulan Hacı Bayram Veli,nihayet hem müridi,hem de damadı olan Eşrefoğlu'nun Hama'ya gitmesine izin verir.

Şeyhinden müsaadeyi alan Abdullah,ailesi ve henüz çok küçük olan kızı Züleyha için bir merkep bularak yorucu ve meşakkatli bir yolculuğa çıkar.

Kendisi yayan olarak gitmektedir.İznik'ten Hama'ya kadar bu şekilde giderler.Nihayet birgün uzaktan Hama şehri görünür.Çöllerin kızgın güneşi altında ilerleyen Eşrefoğlu şehir görününce büyük bir iştiyakla hızını artırır.Hüseyn-i Hamevi,Eşrefoğlu'nun geleceğinden haberdardır.Bir rivayete göre o gün hacdan dönmüştür.Eşrefoğlu'nun o gün Hama'ya gireceği kendisine malum olmuştur ve müridlerine şöyle demiştir:

Bugün Diyar-ı Rum'dan (Anadolu'dan) bir er geliyor.Gidip onu karşılayınız ve buraya getiriniz.

Bunun üzerine müridlerinden büyük bir gurup onun şehre gireceği yöne doğru giderler.Eşrefoğlu ise o sırada merkebe ailesi ve küçük kızı olduğu halde yanlarında geçip gider.Onlar ise bu perişan kıyafetli kimsenin Rum'dan gelecek büyük zat olduğunu anlamamışlardır.Rivayete göre Eşrefoğlu'nun hırkası sökük durur ve onu dikmeyip öyle gezermiş.Müridler Diyar-ı Rum'dan gelecek zatın meşale ve cemaatle geleceğini zannetmektedirler.Eşrefoğlu bu sırada şehre girer ve doğruca Hüseyin-i Hamevi'nin evine gider.Şeyh efendi kendisini gayet güzel karşılar.Yanına alır.Bu sırada kapıda bekleyen karısı ve kızı da Hüseyin-i Hamevi'nin ailesi tarafından alınarak kendileri için ayrılan odaya götürülür.Şeyh efendi henüz yorgunluğu bile çıkmamış olan Eşrefoğlu'nun erbaine (küçük bir hücrede yapılan ibadet ve oruç) sokar.Erbainde pek sıkı bir ibadete dalan,uykuyu,hatta yiyeceği bile terk eden Eşrefoğlu maneviyat aleminin tam manasıyla deryasına dalar.Zevk ve cezbe içinde tamamen kendinden geçer.Adeta bu dünyada yaşadığını unuttur.Yemek ve uyku gibi dünya ihtiyaçlarından geçer.

Bür gün bir hizmetçi hücre sine yemek götürmüş,fakat Eşrefoğlu'nun hiç kıpırdamaz bir şekilde adeta ölmüş gibi bulmuştur.Telaşla durumu şeyhe bildirir.Fakat şeyh efendi buna hiç aldırmaz etmez.Çünkü kırk günlük devre tamamlanmadan hücreden çıkarmamakta kararlıdır.Nihayet bu devre tamamlanır ve Eşrefoğlu'nun hücreden çıkacağı gün gelir.

Hüseyin-i Hamevi :

Vakit tamam oldu.Rumi'yi erbainden çıkarma zamanıdır der.

Eşrefoğlu kendini o derece ibadet ve taata vermiştir ki,ne kırk günden haberi vardır,hatta ne de yaşadığından.İlahi aşk içinde kaybolup gitmiştir.Zikirlerle hücre sinin bulunduğu yere giderler.Kapıyı açarlar.Eşrefoğlu kendinden geçmiş bir halde adeta ölü gibi durmaktadır.Rengi sapsarı olmuş,gözleri kapanmış ve nefesi kesilmiştir.Şeyh yanına yaklaşır ve kulağına eğilerek birkaç defa :

Rumi,kalk,der.

Daldığı manevi alemden pek güçlükle uyanabilen Eşrefoğlu,gayet hafif bir sesle ve pek üzüntülü bir şekilde :

Sultanım,bize kıydınız.

Der ve oturabilir.Çünkü o ilahi alemden ayrılmak kendisine çok zor gelmiştir.Şeyh efendi,Eşrefoğlu'nun ne derece bir insan,nasıl bir Hak aşığı olduğunu iyice anlar.Onun artık yolunu tam olarak bulduğuna ve bir müşid olarak halkı irşad etmesi icab ettiğine kani olur.

Eşrefoğlu'nu hücreden çıkarır.Kendisinin müşid sıfatıyla İznik'e dönüp halkı irşadla meşgul olmasını söyler.Daha sonra şöyle hitap eder :

Halk senin zahirine de bakar.Onun için kıyafetini biraz düzmen lazımdır.Şu hırkayı ve pabuçları al,giy.

Eşrefoğlu hırkayı giyer ve Pabucu da başına geçirerek :

Şeyhimin verdiği pabuç ayağımda değil,başımda gerektir.

Rivayete göre Eşrefoğlu pabucu başına geçince pabuç yedi yerinden çatlar.Eşrefiye tacının yedi terk (dilim) li olmasının bu olaya bağlayanlar çoktur.

Eşrefoğlu Hama'dan,şeyhinin yanından ayrıldıktan sonra İznik'e döner.Fakat halkı irşad edecek yerde silik ve münzeviyane bir hayat yaşamaya başlamıştır.Şandan ve şöhretten hiç hoşlanmayan Eşrefoğlu,kimsenin dikkatini çekmeden fakirane bir ömür sürüyor,elinden geldiği kadar halkla temas etmemektedir.Eşrefoğlu'nun bu şekildeki hayatı kısa bir süre devam ettikten sonra,Eşrefoğlu'nu tanıyan ve onun şöhretini işiten birisinin Hama'dan İznik'e gelmesiyle değişir.Bu şahıs İznik'te herkese Eşrefoğlu'nun Hama'daki hayatını,Hüseyin-i Hamevi'nin yanında seçkin durumunu,menkıbelerini anlatmaya başlar.Bundan sonra da halkın nazarı Eşrefoğlu'nun üzerinde toplanmaya başlamıştır.İznik halkı artık O'na hürmet ve itibar göstermekte ve peşini bırakmamaktadır.O halkın bu büyük alakasından rahatsız olmuş ve izini kaybetmek istemiştir.Şehirden uzaklaşıp dağlara çekilir ve tekrar uzlet hayatına başlar.Fakat bu şekilde yaşayışı da uzun sürmez.

Onun dağlarda dolaşması bir köylünün dikkatini çeker.onu bir suçlu sanarak yakalayıp evine getirir. Gayesi onu teslim edip ükafat almaktır. Fakat daha sonra, Eşrefoğlu'nun şöhretini duyan köylünün annesi tarafından mesele anlaşılmış, köylü de,annesi de ona mürid olmuşlardır. O yeniden şehre döner ve asıl vazifesi olan halkı irşada tam manasıyla başlar.İlk mürüdi olan köylü,Eşrefoğlu'na Pınarbaşı denilen yerde bir tekke inşa eder.İşte bu tekkede,Kadiriliğin bir kolu olan ve kendisiyle başlayan Eşrefiliği yayarak müridlerini yetiştirmektedir. Ünü, İznik'ten başka Bursa'yı ve civar şehirleri de kaplar. Saray çevresinde de tanına ve hürmet gösterilen bir kimse olur. Sadrazam Mahmut Paşa onun müridleri arasına girer. Ömrünün sonuna kadar Pınarbaşı'daki tekkeden ayrılmaz. Muhtemelen Hicri 874 (Miladi 1469) yılının Hac mevsiminde 120 yaşına yakın olduğu halde vefat eder.Tekkesinin yanında bulunan türbesine defnedilir.Eşrefoğlu'nun türbesi daha sonra Sultan 4.Murat tarafından yeniden yaptırılmış ve kıymetli çinilerle süslenmişse de,Yunan işgali sırasında Yunanlılar tarafından yıkılmıştır. Tekke ve türbesinin yanında bulunan Eşrefoğlu Camii ise halen mevcuttur.

CANIMI URYAN EDÜP

Canımı uryan edüp saldım bu aşk deryasına
Nagehan aşkın sataştım dürr-i bi hemtasına

Can u baş u din ü dünya verdim aldım derd-i yar
Merhem ol derd oldu ancak yüreğim yarasına

İlm ü akl ü zühd ü takva çün h,cab oldu bana
Küllü sevdadan geçüp düştünm anın sevdasına

Masivadan göz yumup gördüm anın didarını
Kendüzümden el yudum girdim fena sahrasına

Ol fenadan bir fenaya bir fenadan key fena
Key fenadan sonra eriştim anın bekasına

Bir bekadır ol beka hergiz fena irmez ana
Aklını ko gel eresin bu sırrın manasına

Akl ile aşka girilmez aşk akli mahv eder
Akl aşkın ol sebebden gelemes yurasına

Akil ister cennet ü hur ü kusur gilman ola
Aşkın hiç meyli yoktur cennet ü ni'masına

Aşık ol kim göresin Dost yüzünü bunda bugün
Mağrur olma zahidin ol va'de-i ferdasına

Va'de-i ferdaya göymez aşık-ı şurideler
Göz karar derd ü şer erer zülfünün karasına

Eşrefoğlu Rumi aşkdan hoş haber verdi yine
Müddeinin hiç kulak urmaz kuru da'vasına

Müddeinin her sözünde vardurur niçe garaz
Talib isen girme zinhar müddei arasına

AŞK BENİ

AŞk beni yağma kılıptur sen beni sorma bana
Ben beni bulımazım nite haber verem sana

Nuş ideliden ol harabat-ı muganın camını
Aklım esrük canım esrük ne sorarsan sır ana

Ol Őarabı kim ben içtim farig-i peymaneyem
Sakisi ol baki nurdur cehd edüp eriş ana

Bu vücudum katresin bahre irüdüme mest olup
Bu kamu mevc-i deryadur direm önden sona

Suretım aşık veli içim dolu maşuk benim
AŞık u maşuk birdir hemen kalma tana

Gel bu birlik Şerbetinden bir kadeh nuş eylegil
Bir bakıp bir göresin dağılmayasın dört yana

Ben bu birlik dediğim yokluktur anlarsan sözüm
İkilik bu varlığın komaz varasın aslına

Sen bu yokluktan kaçarsın bir işit yokluk nedir
Bir mücella ayinedir Dost yüzün görmekliğe

EŞrefoğlu Rumi ikilik defterin yaktı oda
Bir olup birlik bulup birle birliğe

Ey Allahım

Ey Allahım beni senden ayırma
Beni senin didarından ayırma

Seni sevmek benim dinim imanım
İlahi dini imandan ayırma

Sarı ben solup döndüm hazana
İlahi hazanımı daldan ayırma

Şeyhim güldür ben anın yaprağım
İlahi yaprağım gülden ayırma

Ben ol Dost bahçesinin bülbülüym
İlahi bülbülüm gülden ayırma

Balığın canını suda dediler
İlahi balığım gölden ayırma

Eşrefoğlu senin kemter kulundur
İlahi kulu sultandan ayırma

ELVEDA

Elveda ey mah-i taban elveda
Elveda ey mihr-i Yazdan elveda
Elveda ey afitab-ı şer'i din
elveda ey mah-i taban elveda

Gündüzün bayram idi saimlere
Her geçen bir kadr idi kaimlere
Nurdan bir tac idin alemlere
Elveda ey mah-i taban elveda

Leylet ül kadr ü berat idin bize
Hem dahi savm ü salat idin bize
Nar-ı duzehten necat idin bize
Elveda ey mah-i taban elveda

Yılda bir gez şehri seyran eyledin
Kendüzin bu halka mihman eyledir
sonra tavus gibi cevlan eyledin
Elveda ey mah-i taban elveda

Hazrete bizden şikayet eyleme
Aybımız çoktur hakaret eyleme
Eşrefoğlu'na melamet eyleme
Elveda ey mah-i taban elveda

BU GÖNÜL

Bu gönül deriçesinde yine bir nur oldu peyda
Aklımı başımdan aldı beni kıldı delü şeyda

Temamet gönül cihanın o nurun şu'lesi tutdu
Yer ü gök tecelli doldu dağ u taş u ku u sahra

Ne ki var cemi eşya nikabın götürdü yüzden
Kamusunu gördüm ol Dost ma'suk oldu her ca

Nereye kim bakar isem gözüm anı görür ancak
Görünen oldur hem gören kanı gelsün imdi bina

Ne vücud var,ne adem,ne zaman var,ne mekan
Ne piş ü pes,ne fevk u taht,ne yesar hod yümma

Kamu vahdet oldu kesret,götürüldü nur u zulmet
Dolu arş u ferş tamamet oldu anı görmez ama

Meğer Eşrefoğlu Rumi gene kendüden varuptur
Halka bir edna kalıptır pes anındur işbu gavga

BENİM İŞBU

Benim işbu garib canım aceb düşdü bu sahraya
yolunu Dost'a varmağa bunu edindi sermaye

Meğer bu can bu sevdayı ezelden tuta geldiymi
Yine ol Dost'a varmağa bunu edindi sermaye

Bu sevda bir aceb sevda götürür başına gavga
Nicenin tac ü tahtını bu sevda verdi yağmaya

Bu sevda dediğin aşktır bu sahra dediğim dünya
Bu sahrada bı esfelden bu aşkdur ilten alaya

Niceler işbu sahrada yolun yabana bırakmış
Vatanından cüda düşmüş dolaşmış,dolaşmış bu harabaya

Veli her sevda aşk olmaz aşıklar diridir ölmez
Ölen Şol kimselerdir kim gönül verdi şu dünyaya

Bu aşkı Hak bu canlara delil olmağa gönderdi
Bulan aşk odun aşk ile hakikat erdi Mevlaya

Gel imdi bul aşkı ki bunda göresin Dost'u
Görenler muntazır olmaz bugün ol Dost'u ferdaya

Sen ey gönlü kara münkir gider inkarı içinden
Didarım görmeyiser der Hak ol münkir-i amaya

Eğer dersin ki aşıkım bu aşk yolunda sadıkım
Budur bu da'viye mana koyasın canı ortaya

Eşrefoğlu Rumi sen bu aşkdan her giz ayrılma
Bu aşk cuşyledir katre taşup varduğu deryaya

Bu aşk bir derd ahıdır gidenin Hakk'a rahıdır
Bu aşka berk yapış zinhar kayıkma dünya ve ukbaya

ERİLMEZ YARE

Erilmez yare biyar olmayınca
Cihanın halkı ağyar olmayınca

Hakikat alemine yol varılmaz
Bu mülkten külli bizar olmayınca

O vahdet bahrine kimse ulaşmaz
Akup göz yaşı pınar olmayınca

Müyesser olmaz ol yarin visali
Yolunda varı isar olmayınca

Bu dünya cifegin nefsi iti komaz
Gönülde azm-i didar olmayınca

Gönül cem' oluben Dost'a yönelmez
Bu dünya karı tarmar olmayınca

Gönül Dost'a özenmez derdlü olmaz
Bir ehli derde uyar olmayınca

Gönüle dolmaz ol yarin hayali
Hayal-i gayri yuyar olmayınca

Gönül ayinesi pasdan silinmez
Dilinde Dost tekrar olmayınca

Gönül bu aşka her giz mahrem olmaz
Tamam derde giriftar olmayınca

Cihanda kimse aşkdan haz etmez
Koyup namusu biar olmayınca

Kişi bu aşk içinde gerçek olmaz
Vefa koyup cefakar olmayınca

Cefasız kimse ermedi vefaya
Gül olmaz bellidir har olmayınca

Visal-i şerbetine kimse kanmaz
Yürek derd ile yanar olmayınca

Kime kim zerre derdi yaver oldu
Komaz aşkdan haberdar olmayınca

Ko gitsin dertsizi hayvandır ol kim
Yedilmez ana yular olmayınca

Var evvel derdli ol andan em iste
Timar yok sana bimar olmayınca

Sözünü ehl-i derdin etme inkar
Yolu bulmazsın ikrar olmayınca

Var Eşrefoğlu Rumi gibi sen de
Dolanma vasl-ı dildar olmayınca

AŞK İLE VİRAN

Aşk ile viran olan imaret ta ebed
Hardır ol her dü cihan oldu selamet ta ebed

Aşk ile aşka uyanlar göre ma'suk yüzünü
Nef ile nefse uyan oldu melamet ta ebed

Aşık isen teni terk et canı ko canana git
Tene cana kalanın işi hacalet ta ebed

Sen vücudun safhasından yu gider benlik adın
İki cihan devletinden ol feragat ta ebed

Var riyaset bütün uşat yire sal namusunu
Halk içinde nefsi hor et bul saadet ta ebed

Çek mezellet darına kibr ü kine verme aman
Şöhreti ko külli şöhret oldu afet ta ebed

Kim ki şöhret bendine bunda giriftar olduysa
Akıbet toprak olup kıldı nedamet ta ebed

Yürü var dünya ile fahr eyleme Firavn gibi
Bitmez illa ol tefahürden şakavet ta ebed

Fakr ile fakreyle çün "Elfakrı fahri"der Resul
Mala mülke mağrur olma dime heyhat ta ebed

Cifedir dünya anın talibi itler der Nebi
Cife kovan kişinin işi hasret ta ebed

Cid eliyle can gözüne çek mücahit milini
Nefs ile hiç dostluk etme kıl adavet ta ebed

Meskenet ayinesinde bak cemal-i Dost'u gör
Hep hevalardan beri ol Hakk'a yüz tut ta ebed

Kes enaniyet peşini meskenet sikkiniyle
Kaz çıkar benlik kökünü ardına at ta ebed

İşbu yolda günde bin kez ger seni öldüreler
Teslim ol yüzün çevirme vir iradet ta ebed

Aşıka bu yolda can virmek gerek elbette kim
Şöyledir bu aşk içinde örf ü adet ta ebed

Kim ki can virmedi bunda sa'yi oldu hep heba
Gitmedi nefsinden anın hiç habaset ta ebed

Eşrefoğlu Rumi her kim pendini tutar ise
Görmeye iki cihanda ol melamet ta ebed

YİNE CANIM

Yine canım diöağına erişti ol lezzet-i Dost
İki cihan gerekmez çün ele girmez fırsat-ı Dost

Bana işbu müddeiler nice ta'n ederse etsin
Hele şimdi hasıl oldu bana bunda vuslat-ı Dost

Ne yerekim bakar isem gözüme görünen oldur
Gelsin ol diyen ki yoktur bugün bunda rüyet-i Dost

Basiret gözünü açsın hakikat nazarla baksın
Görsün ol ki nice dolmuş cihana delalet-i Dost

Eşrefoğlu Rumi sana inayet erişti Hak'dan
Yedi iklimine doldu temamet muhabbet-i Dost

EY HEVASINA TAPAN

Ey hevasına tapan
Tevbeye gel tevbeye
Hakk'a tap Hak'tan utan
Tevbeya gel tevbeye

Nice nefse uyasın
Nice dünya koğasın
Vakt ola usanasın
Tevbeye gel tevbeye

Nice beslersin teni
Yılan çıyan yer anı
Ko teni besle canı
Tevbeye gel tevbeye

Sen teni sandın seni
Bilmedin senden teni
Odlara yaktın canı
Tevbeye gel tevbeye

Sen dünya-perest oldun
Nefsin ile dost oldun
Sanma dirisin öldün
Tevbeye gel tevbeye

Gör bu müekkilleri
Yazarlar hayr u şerri
Günahdan olgıl beri
Tevbeye gel tevbeye

Ey miskin ademoğlu
Usan tutma alemi
Esmeden ölüm yeli
Tevbeye gel tevbeye

Ölüm gelicek naçar
Dilin tanını şaşar
Erken işini başar
Tevbeye gel tevbeye

Göçer bu dünya kalmaz
Ömür payidar olmaz
Son pişmaz assı kılmaz
Tevbeye gel tevbeye

Tevbe suyuyla arın
Dimegil bugün yarın
Göresin Hak didarın
Tevbeye gel tevbeye

Eşrefoğlu Rumi sen
Tevbe kıl erken uyan
Olma yolunda yalan
Tevbeye gel tevbeye

HEP FESAD

Hep fesad işlerime
Estağfirullah tevbe
Yaman teşvişlerime
Estağfirullah tevbe

Gözümün baktığına
Gönlümün aktığına
Kulağım çaktığına
Estağfirullah tevbe

Dilimin gıybetine
Nefsimin lezzetine
Hep azam lezzetine
Estağfirullah tevbe

Bildim suçumu bildim
Döndüm Çalabım tuttum
Geldim kapına geldim
Estağfirullah tevbe

Benden suçumu sorma
Ayıbım yüzüme urma
Mahrum beni döndürme
Estağfirullah tevbe

Settarül'uyub sensin
Gaffar üz zünub sensin
Fettah ül kulub sensin
Estağfirullah tevbe

Gerçi kim günahım çok
Rahmetin dahi artuk
Asine kapun açık
Estağfirullah tevbe

Nefs bendine tutuldum
Şeytana esir oldum
Her hata kim ben kıldım
Estağfirullah tevbe

Eşrefoğlu Rumi'nin
Şol çok günahlarının
Kefaretidir anın
Estağfirullah tevbe

Tevbeyi tacil edin
Gelin cennete gidin
Ey müminler siz edin
Estağfirullah tevbe

Arzu yılanlarının
Canları soktuğunun
Tiryaki ol ağunun
Estağfirullah tevbe

NE OLAYIM

Ne olayım derviş olsam
Hoş yürüsem dervişane
Terk eylesem kibr ü kini
Yüz sürüsem irişene

Kande baksam Dost'u görsem
Daim Dost'tan haber versem
Dost Dost deyu Dost'a ersem
Gelip Dost'u soruşane

Döksem gözlerin yaşını
Artırsam bağrım başını
Bıraksam dünya işini
Azm etsem ol binişane

Kosam nefsin çirkin huyun
Hiç vermesem nefse boyun
Aşk içinde erkan ayın
Budur Dost'a gidişene

Şeyh elinden giysem kisvet
Nefs elinden kılsam feryat
Aşk elinden versem şerbet
Yanubanı tutuşane

Eşrefoğlu Rumi söyler
İle şara haber eyler
Kim ki dost'u görmek diler
Varsın Dost'a bilişene

YİNE DOST'UN

Yine Dost'un kokusu geldi cane
Yine can mest olup oldu revane

Erüp aşk leşkeri taraş edüben
Yıkıp gönlüm evin kıldı virane

Beni benden giderdi kendi geldi
Kamu mülkümü aşk tuttu şehane

Verip bu akl ü canı aşkı aldını
Gözün assı erer mi bu ziyane

Din ü dünya kamusun Dost yoluna
Virem aldanmayam küfre imane

Diseler aşkı ko al ne dilersen
Diyem aşksız cihan değmez samane

Bu aşk ağır bahalı gevher olur
Ele girmede aşk iki cihane

Bu aşkın kıymeti yokluk olur bil
Beha yetürmediler yok olane

Çü aşkın misli yok sen dahi yok ol
Ki sana aşk ola genci-nihane

Gözüm açtı bu aşk gösterdi yolum
Bana aşk oldu mürşid-i yegane

Nikabın götürdüm gördüm cemalin
Vücut imiş nikab olan hemane

Çü aşk oduna varlık yandı külli
Dahi kalmadı ayruk hiç bahane

Deme bu razı Eşrefoğlu Rumi
Bu sırra mahrem bigane

Bulunmaz bu cihanda doğru bir yar
Aceb olmuşdürur şimdi zeman

ZAHİDA

Zahida gel aşka uy ar eyleme
Tevhidini aşkın inkar eyleme

Zerk ü hubbün evlerin eyle viran
Gönlünü ol mülke mimar eyleme

Masiva rengin gönülden sil gider
Bir gönülde hubbü tekrar eyleme

Aşk değışdür tesbih ü seccadeyi
Bundan özge dahi bazar eyleme

Derd-i yar ile yüreğın yara kıl
Derdi artur derde timar eyleme

Sırr-ı aşkı bilmez illa aşk girü
Sana aşk besdir dahi yar eyleme

Eşrefoğlu Rumi aşka yar isen
Dilde aşktan özge ezkar eyleme

BENİM ŞEYHİM

Benim Şeyhim seni Hakk'a yetürür
Nice müŐkülleri onda bitirür
Muhammed'in sancağına götürür
Abdülkadir Sultan derler Şeyhime

Giderler gazaya çalarlar satır
Daima yaparlar hoş gönül hatır
Bağdat'ta türbesi nur olmuş yatır
Abdülkadir Sultan derler Şeyhime

AŐığın yüreğı yonar tutuŐur
Çiğlerin var ise var onda pişir
Her kanda çağırsan gelip yetişir
Abdülkadir Sultan derler Şeyhime

Daim Allah ile Şeyhimin işi
Dost deyince akar gözünün yaşı
EŞrefoğlu Rumi anın derviŐi
Abdülkadir Rumi derler Şeyhime

ESKİ YAREM

Eski yarem var idi yürekte açıldı yine
Yer yüzüne kanlı yaşım yine saçıldı yine

Yüreğimin şerha şerha yareleri bitmedi
Noldu yine noldu yine yare açıldı yine

Yine ayın yenisidir deliliğim depreşir
Akl u fikrim konağından yine içildi yine

Tevbe vermiş idi zahid aşk şarabın içmeyem
Sındı tevbem dolu dolu yine içildi yine

Dediler idi bana kim aşk kitabın okuma
Fala bakayım dedim ol sayfa açıldı yine

Terziye ısmarladım Rumi'ye zahid donu biç
Tutmadı sözümü aşık donu biçildi yine

DEVŞİR AKLIN

Devşir aklın allı ala eyleme
Sil gözün yaşın gavga eyleme

Demedim mi sana benden özgeye
Gözün açuban temaşa eyleme

Daima görmek diler isen beni
Eşiğimden özge me'va eyleme

Gahi vasl ü gahi mahcub oluben
Gah nevha vü gah telala eyleme

Özge yarın var imiş var imdi var
Dahi vaslımı temenna eyleme

Aşık isen sen de aşıklar gibi
Rumi'ye gönlünü herca eyleme

DÜŞELİ AŞKIN

Düşeli aşkın bu canım iline
Beni bıraktı bu halkın diline

Gözlerimden yaş ile kan akıtır
İlle yaşım dilemezem siline

Zira aktıkça gözümden kanlı yaş
Hoş tesellir gelir ben kuluna

Hoş yaraşır aşık a gözü yaşı
Kim ki aşık sa gözünden biline

Ben bu aşktan bir nefes ayırmazam
Ger yüreğim şerha şerha diline

Oaşk ile ben bir demimi vermezem
Aşksızın olan ömrün bin yılına

İsmi resmi Eşrefoğlu Rumi'nin
Kül olup savruldu aşkın yeline

Kalmadı nam u nişanı zerrece
Garka varup gitti aşkın seline

HAKTAN UTAN

Haktan utan olma asi
Gel ikrar eylegil ere
Er dediğim Tanrı hası
Gel ikrar eylegil ere

Zinhar erden olma ırak
Sekiz uçmak ere durak
Etmeyesin yarın firak
Gel ikrar eylegil ere

Er gönlü dolu Hak nuru
Ere müştak uçmak huri
Ko ol münkiri- tekberi
Gel ikrar eylegil ere

Erdir ol Hazret'e varan
Didarını şeksiz gören
Yüklülere meded iren
Gel ikrar eylegil ere

Erenleri kim sevmeye
Tamu dibinde kaynaya
Kimse şefaata kılmaya
Gel ikrar eylegil ere

Er ilter seni cennete
Hem ulaştırır rahmete
Uğramayasın mihnete
Gel ikrar eylegil ere

Aldınsa erenler elin
Doğru vardın ise yolun
Gir uçmak içine salın
Gel ikrar eylegil ere

Eşrefoğlu Rumi nola
Erenler yolunda ola
Kan bahası didar ola
Gel ikrar eylegil ere

Gerçeklere budur nişan
Gerçek anmaz can ü cihan
Hak'tan ister isen iman
Gel ikrar eylegil ere

NEFSİ ZİNDAN EYLEGİL

Nefsi zindan eylegil daim riyazethanede
Kim halas olup gidesin sen dahi ol hanade

Tak riyazet zincirin boynuna nefsin aşk ile
Ta ki nefsin devlerin getiresin imane de

Bend edip nefsi bırak açlık susuzluk çahına
Zikr kılıcın ele al gir yola merdane de

Evliya vü enbiya Hak yola böyle girdiler
Nefslerin kahrettiler kıydılar hem cane de

Çünkü cane kıydılar külli hevesden geçtiler
La mekandan da ileri gittiler seyrane de

Bend edip salmaz isen nefsi raiyazet çahına
Sen anın bendindesin hiç düşmegil gümane de

Kim ki nefsi bağlayıp kılmadı kendüye muti
Nefse firkatte giriftar oldu ol şeytane de

Nefs-i emmare diler emrinde daim olasın
Hiç itaat etmeyesin ol yüce Sultan'e de

Eşrefoğlu Rumi kim nefsi müselman ettiyse
Mürşid-i hadi olur cinne hem insane de

ŞEYHSİZ

Şeyhsiz varamazsın yolu
Zinhar şeyhe eriş şeyhe
Şeyhin himmetidir ali
Zinhar şeyhe eriş şeyhe

Bir şeyh edim yola rehber
İşbu yola şeyh ile var
Budur sana doğru haber
Zinhar şeyhe eriş şeyhe

Gör ol şeyhsiz gidenleri
Kimi mülhid kimi dehri
Olma sen cebri ya kaderi
Zinhar şeyhe eriş şeyhe

Hak habibi iken Resul
Şeyhsiz Hakk'a varmadı yol
Kim şeyhi yok şeytandır ol
Zinhar şeyhe eriş şeyhe

Talibiysen Hak yolunun
Var elin tut bir ulunun
Tut pendin Eşrefoğlu'nun
Zinhar şeyhe eriş şeyhe

KOYUP AĞYARI

Koyup ağıyarı sen gel yarı gözle
Gönül verme fenaya varı gözle

Cihanda lokma için gussa çekme
Yedirme nefesine murdarı gözle

Kanaat zenciriyle nefsin itin
Ki bağla yırtmasın deyyarı gözle

Gurab-ı nefse uyup cife koma
Bulup can bülbülün gülzarı gözle

Bu taşra halk ile pazarı terk et
Gönül şehrine gir esrarı gözle

Sakın Bağdad'ını uğrulasın
Heva ile bu nefs ayyarı gözle

Ezelden Hak ile vade edüp sen
Hakk'a tap gayrı ko ikrarı gözle

Derip devşirme koyup gideceksin
Ne aldı gitti gidenleri gözle

Be derbendi geç Eşrefoğlu Rumi
Eriş kafileye saları gözle

Durugel karüban göçtü uyuma
Yabanda kaldı usanları gözle

ANIN DERDİ İLE

Anın derdi ile daim yine bu yüreğim yane
Kodu canımda aşk odun ezelden ta ebed yane

Beşarettir bana yanmak yolunda baş u can vermek
Bu bezirganlık özgedir erişmez sud u husrane

Bu aşk oldu beni yaksın tütünüm göklere çıksın
Eğer bu yüz bin canım varsa feda olsun o canane

Bu aşkın adeti yakmak ölür aşıkları daim
Şu kim aşk oduna yanmaz yazıldı adı hayvane

Anın aşkı bana yardır dilimde adı tekrardır
Gönül kevnine vermezler nazar kıl ehl-i irfane

Anın aşkı kime düştü dağıldı tadbiri şaştı
Mekanı lamekan oldu kılur kendini virane

Sefer kılur vücudunda bu aşkın taciri daim
Erer pazarına aşkın verir bin canı bir cane

Hayatın ruh ile sanman bu uşşakın eya gafil
Tecellisine ma'şukun bular can verdi şükranne

Gerkse zahid ü abid ol Eşrefoğlu Rumi sen
Çü vasıl olmadın Hakk'a yazılmaz adın insane

Ey aşıklar ey sadıklar ey esrükler ey ayıklar
Kayurmaz can u başından girenler işbu meydane

ANIN DERDİ İLE

Anın derdi ile daim yine bu yüreğim yane
Kodu canımda aşk odun ezelden ta ebed yane

Beşarettir bana yanmak yolunda baş u can vermek
Bu bezirganlık özgedir erişmez sud u husrane

Bu aşk oldu beni yaksın tütünüm göklere çıksın
Eğer bu yüz bin canım varsa feda olsun o canane

Bu aşkın adeti yakmak ölür aşıkları daim
Şu kim aşk oduna yanmaz yazıldı adı hayvane

Anın aşkı bana yardır dilimde adı tekrardır
Gönül kevnine vermezler nazar kıl ehl-i irfane

Anın aşkı kime düştü dağıldı tadbiri şaştı
Mekanı lamekan oldu kılur kendini virane

Sefer kılur vücudunda bu aşkın taciri daim
Erer pazarına aşkın verir bin canı bir cane

Hayatın ruh ile sanman bu uşşakın eya gafil
Tecellisine ma'şukun bular can verdi şükrane

Gerkse zahid ü abid ol Eşrefoğlu Rumi sen
Çü vasıl olmadın Hakk'a yazılmaz adın insane

Ey aşıklar ey sadıklar ey esrükler ey ayıklar
Kayurmaz can u başından girenler işbu meydane

EYA GAFİL

Eya gafil aç gözünü bir bak bu dünya haline
Hiç kimse geldi mi bunda düşmedi ecel eline

Niceleri Sultan edip tahta çıkardı bir zaman
Ahır yere vurdu anı irgürmedi visaline

Bu dünyayı benim sanup zinhar buna verme gönül
Nice senin gibilerin gülüp geçti sakalına

Bu fenaya aldanmagıl ol bekanın kaydı görgil
İşbu geçer dünya için girme halkın vebaline

Gör gör bunu fenasını çekme zinhar belasını
Tiz tiz nice noksan erer bir bak bunun kemaline

An şol günü yer devrile gökler çatlayıp yarıla
Mahluk bir yere derile İsrafil suru çalına

Atan anan kardaşların yad olup senden ayrıla
Şol ettiğin zulumlerin hep dadı senden alına

Şol dünyaya benim diyen atlar binip harir giyen
Kara toprak olup yatır kimse bilmez ki hali ne

Arif olan baktı gördü bunun mekr ü hilelerin
Bir parmağın da banmadı bunun ağılu balına

Buna gönül verenlerin ahır mağbunluktur işi
Akil olan aldanmadı bunun yalnız hayaline

Eşrefoğlu Rumi sen de ahir toprak olırsarın
Toprak olmadan toprak ol aldanma anın aline

Seni yavuz sananlara sen hayır dualar eyle
Kim kime ne sanır ise ahır geliser yoluna

GÖZÜN AÇ

Gözün aç imdi uyan
Tevbeye gel tevbeye
Gaflet uykusuna kan
Tevbeye gel tevbeye

Nice bir nefis arzusu
Nice dünya kaygusu
ya nice nice isyan
Tevbeye gel tevbeye

Ey dünyayı cem'eden
Sonra koyuban giden
Olmadin sen peşiman
Tevbeye gel tevbeye

Verme dünyaya gönül
Nefsi ko Hakk'a ol kul
Tab ziyarı assı sen
Tevbeye gel tevbeye

Ne yatarsın tururu
Korku çoktur ilerü
Nagah göçer karüban
Tevbeye gel tevbeye

Gelenler kamu gitti
Sevdiğini terk itti
Girdiler kabre uryan
Tevbeye gel tevbeye

Dervişliğin yoluna
Aşk ile geldin ise
Geç bitmez endişeden
Tevbeye gel tevbeye

Eşrefoğlu Rumi sen
Nefsine ver tevbeyi
Nefsin eyle müslüman
Tevbeye gel tevbeye

HER KİM

Her kim der ise daim
La ilahe illallah
Gönlünde dura kaim
La ilahe illallah

Endişesi Hak ola
Gönlü nur ile dola
Mahşeredek dey'gele
La ilahe illallah

Şu dem ki göçe canı
La havfı ola şanı
Çürütmeye hiç teni
La ilahe illallah

Aldatamaya şeytan
Munisi ola Rahman
Hem kurteriser iman
La ilahe illallah

Ol gün ki kare yüzler
Hem söylemeye sözler
Hoş hüccet olup söyler
La ilahe illallah

Var Eşrefoğlu Rumi
Terk etme bu kelamı
Değil aleddevamı
La ilahe illallah

Cehd eyle masivayı
Tarih edergör gönülden
Tevhide can u dilden
La ilahe illallah

BANA DİRDİN

Bana derdin gerek derdin
Niderem mal ü ni'mayı
Bana aşkın gerek aşkın
Gerekmez özge gavgayı

Yeter bu başta bu sevda
Gerekmez bir dahi gavgı
Muhammed Mustafa'dandır
Süre geldim bu sevdayı

Zehi gözler ki görürler
Cemali gülşenin Dost'un
Zehi tuti ve bülbüller
Ederler hoş temaşayı

Melamet yolunu tuttum
Selamet mülküne yetdim
Bu aşıklar makamıdır
Komazlar buna ra'nayı

Beni kodum ana gittim
Anın ile ana yetdim
Bu Rumi kuludur anın
Kim bile bu muammayı

ZEHİ BAHTLU

Zehi bahtlu Şu canlar kim
Bulur anın visalini
Zehi devketlu gözler kim
Görür anın cemalini

zehi baht u saadetler
Zehi lutf u inayetler
Zehi Şad u beŐaretler
Ki iŐitir kelimanı

Zehi tuti vü kumriler
Ki vaslı sükkerin yirler
Didara karŐu dururlar
İçip kevser Őarabını

Zehi bülbüller öterler
anın didarına karŐu
Zehi aşıklar okurlar
anın hüsn-i kitabını

İlahi sen müyesser kıl
Bu EŞrefoğlu Rumi'ye
Ki ol meclis-i alide
Dura kavŐura elini

SAFA İSTER

Safa ister isen terk et safayı
Vefa ister isen ko bi vefayı

Mahabbet şerbetin bir zerre içir
Ki hasta gönlüne bula şifayı

Bugün bu nefis muradın terk edersen
Yarın görmeyesin hergiz cefayı

Kuru ekmeğe doyumadı nefsin
İştittin Hak habibi Mustafa'yı

Doyurma nefsini türlü taamla
Muhammed yer idi yavan gücayı

Tenini bezeme türlü don ile
Resul giydi müdam eski abayı

Sen ümmetsin uyuma gaflet ile
Ol ihya eder idi her geceyi

Sözün sanadır Eşrefoğlu Rumi
Sakın dünyaya uydurma hevayı

İde gör nefsine zecri kayurma
Ölümden öndin ölüp bul bekayı

ANIN AŞKI

Anın aşkı gerek bana
Gerekmez dünya ukbayı
Ki aşktır maksudum ancak
Kodum cümle temennayı

Mahabbet tadın evvelde
Kodu canım dimağında
Kamudan el çekip bu can
Anıp ister bu Mevlayı

Muhib mahbub mahabbet bil
Hakikatte bular birdir
Anınçün anı sevenler
Kodular külli sevdayı

Anın derdini bilmeyen
Cihanda nesne bilmedi
Gerekse varsın ol yüz yıl
Okusun ağ u karayı

Anın aşkı kitabından
Şular kim okudu bir harf
Hep ismi resmi mahvoldu
Unuttu hep masivayı

Ben ol şahbaz-ı kudsiyem
Kolundan uçtum ol şahın
Şikarım sürüp götürdüm
Kim avladım bu sahrayı

Avın aldım yine döndüm
Varıp şah koluna kondum
Cemaline bakıp her dem
Ederim hoş temaşayı

Ben ol serbaz-ı ünsiyem
Yolunda can u baş verdim
Bu gün gördüm ayan anı
Kodum va'de-i ferdayı

şerab-ı layezaliden
İçip hayran u mest geldim
Sözüm mestane anınçün
ider nükte-i garrayı

Niderim şol dili ben kim
Anın söylemeye razın
Niderim şol gözü ben kim
Ki görmeye dilarayı

Var Eşrefoğlu Rumi sen
Bu razı arife söyle
Ki her bir bihaber ami
Ne bilür bu muammayı

ŞULAR KİM

Şular kim Dost elinden içti camı
Olar bilmedi hergiz has u ammi

Olar esrükdürür daim ayılmaz
Olar fehmeylemezler subh u şamı

Olarda din ü dünya tadbiri yok
oların fikri Hakdır vesselami

Olar varlıkların Hakk'a verüptür
Oların Hak ile daim kıyamı

Olar bilmez yecuz u la yecüzü
Olar mezheb edinmez bir imamı

Oların gönlüne Hak şöyle dolmuş
Unutulmuş iki cihan tamamı

Oların varlığın Hak şöyle almış
Hemen kalmış buların halka namı

Olara kaorku yok iki cihanda
Olar görmeyiser dar-ı melamı

Olar iki cihandan geçtiği için
Bulara verdi Hak Dar üs selam'ı

Olar Arşı ve Kürsü bir nefeste
Gezüp seyran ederler Rum u Şam'ı

Sebeb bunlar bu yer gök durduğuna
Bu mahlukun bularınla nizamı

Buların şanına geldi Resul'e
Ki "la havfün aleyhim" Hak kelamı

Buları Eşrefoğlu Rumi'ye sor
Buları sana göstere tamamı

ARİF OL

Arif ol kim bilesin esrarını
Bu gözünle göresin envarını

Heşt Bihişt'den fariğ ol can terkin ur
Bunda bul yarı bugün ko yarını

Kim ki bunda bulmak ister yarini
Varsın ol hep yare versin varını

Yarini yarına koyan kimseler
Bellidir terk idemez ağıyarını

Her kim ağıyara uyup yarı kodu
Ta ebed görmeye ol dildarını

Yare yar olmak gerek yar isteyen
Yar için komak gerektir arını

Bunda bugün yare sen yar ol dahi
Fariğ ol var kim bulur yar yarını

Gayrıyı terk et ki ayne eresin
Yuyasın aynıyle gayrın barını

Yardan ayrı bir nefes olmayasın
Çün veresin yara gönül şarını

Kande baksan yarı göresin heman
Görmeyesin bir dahi deyyarını

Arif anladı vü gafil tanladı
Eşrefoğlu Rumi'nin sözlerini

BİR BEN

Bir ben seni seven değil
Cümle alemdir sevici
Yüz bin ola her köşede
Yoluna canlar verici

Ben kim olam seni sevem
Ya yoluna canım verem
Sevenleri göriceğiz
Ben de bir boynun eğici

Varın sorun mürşitlere
Varmıdır bu derde çare
Hiç olur mu Dost'a ere
Düşman ile dost olucu

Düşman dediğim nefsendir
Şol tama' ile hırsındır
keser tama' tamarını
Dost'a aşıkım deyici

Aşık nefsine uymadı
Canını verdi doymadı
Kim ki canına kıymadı
Oldur ol yalan da'vici

Aşık kendüden el yudu
Dünya vü ahreti kodu
Hiç anmaz bilişi yadı
Kendüzün yoğa sayıcı

Durmaz akar gözü yaşı
Hiç onulmaz bağı başı
Ah ile zar olur işi
Kimse yok halin sorucu

Eşrefoğlu Rumi gibi
Şöyle mücrim eksikli kul
Arasalar bulunmaya
Nefsi hevasın koyucu

Yani ol da aşıkım der
Doyunca yer yatar uyur
Nefsine dileğin verir
Zi utanmaz laf urucu

AŞK İLE

AŞk ile ol aşıkı
Sıdk ile ol sıdıkı
Mahbubudur Halıkı
Sultan Abdülkadiri

AŞık olan ülfete
İrak demez Bağdat'a
Kadrin bilir ziyade
Sultan Abdülkadiri

Devlet dilersen devlet
İzzet dilersen izzet
EŞiğinde kıl hizmet
Sultan Abdülkadiri

EŞrefoğlu Rumi
Dervişlerin mahremi
Evliyalar hemdemi
Sultan Abdülkadiri

EY ACEB

Ey aceb bilsem nedir Yarab bu derdin çaresi
Gün gün artar hiç onulmaz yüreğinin yaresi

Yüreğimin yaresine hiç tabib kılmaz ilaç
Ey aceb var mı dahi benim gibi biçaresi

Çaresi biçareliktir yine bu derdin heman
Çün bela burcundadır aşıkların seyyaresi

Gözü yaşlı bağı başlı yüreği delik delik
Olmuşam alem içinde aşkının avaresi

Her kim inler bu beladan varsın ol aşık değil
Görsün ana neyleyiser nefsinin mekkaresi

Dünyayı mekkareye her kim dolaştı ta ebed
Gitmedi gitmeyiser anın yüzünün karası

Her kimin gönlünde zerre denli dünya hubbü var
Anı mahrum etti bilsin nefsinin emmaresi

Dost yolunda aşıkı ger kılsalar yüz bin pare
Dönme Dost Dost deyü çağıra her bir paresi

Eşrefoğlu Rumi bu derde giriftar olalı
Düştü bu deryaya kim yoktur anın kenaresi

BENCİLEYİN

Bencileyin yüzü kara
Gelmemiştir hiç bir dahi
Ben ettiğim yazukları
İtmemiştir hiç bir dahi

Daim işim nefs arzusu
Silinmedi gönlüm pası
Bencileyin Hakk'a asi
Olmamıştır hiç bir dahi

Geydim dervişler donunu
İlla varmadım yolunu
Yolu ben azduğumlayın
Azmamıştır hiç bir dahi

Ömrüm erişti ahire
Dürüşmedim hiç bir hayra
Bencileyin gönlü kara
Gelmemiştir hiç bir dahi

Her amelim dolu riya
Layık işim yok Tanrı'ya
Bu ben düştüğüm korkuya
Düşmemiştir hiç bir dahi

Adem donun donanmışam
hayvanleyin dirilimişem
Öyle kim nefse uyuşam
Uymamıştır hiç bir dahi

Bezirganlığa gelmişem
Geçmez metai almışam
Öyle kim ben aldanmışam
Aldanmadı hiç bir dahi

Eşrefoğlu Rumi nide
İşbu derdi ile gide
Öyle kim ah u zar ide
İtmemiştir hiç bir dahi

YİNE AŞK

Yine aşk elçisi geldi erişti
Yine aşk kadehin can dolu içti

Yine cuş eyledi canımda aşkın
Yine mevc urdu dürler taşra saçtı

Yine Mansur'layın hayran u mestiz
"Enel Hak" sırrını bu halka açtı

Yine ismim tılsımın bozdu aşkın
Yine canım kuşu pervaze uçtu

Yine canım hüması şahin var
Şikarın lamekana sürdü geçti

Mekansız lamekanda seyrederken
Nişansız binişan saydına düştü

Yine bu Eşrefoğlu Rumi yine
Buluştı dost'a canın saç u saçtı

ARİFE SORGIL

Arife sorgil eğer sorar isen bu haberi
Sana arif verir ol senden içeru haberi

Haberi ister isen kim vereler can ile sor
Ki tene zahir olup gele belire eseri

Eseri can ile gönle erişip eyledi mest
Ol esreden yitirür Hallacı Mansur bu seri

Seyr ile bitmeye işin bu yola bakma güzaf
Mürg-ı ruhun döküser bunda nice bal u peri

Per-i akl ile uruc eyleyüp irmeye beşer
Kim anın nuruna doymaz ne melek ne beşeri

Beşeri sıfatı yak aşk oduna zerre koma
Gerü kendi gözün ile yüzüne kıl nazarı

Nazaro olalı ol binazarın Rumi sana
Gözetir oldu gözün daima Şam u seheri

Seheri gözler isen Eşrefoğlu ile bile
Ten ü candan geçüben Dost'a idesin seferi

CEMi'i

Cemi'i enbiyalardan
Muhammed cümlenin şahı
Yüzü nurundan almışalar
Felekler şems ile mahı

Yedi kat gökleri geçti
Kadem arş üstüne bastı
Erişti kabekavseyn'e
Tvaf eyledi dergahı

Anın seyri sülukundan
Melekler aciz olmuşalar
Ki bin yılda varamazlar
O dir demde varıp rahı

Vereydim canımı kurban
Senin yoluna ey Ahmed
Aceb bir kez yüzün görsem
Seher vakti sehergahı

Bu Eşrefoğlu Rumi'nin
Günahı çokdürür gayet
Şefaatt kıl ya Muhammed
Yüzün şems ü kamer mahı

DÜN Ü GÜN

Dün ü gün durma zikr et ol Hüda'yı
Ki anın zikri verir cana safayı

Bu fani ömrü Dost yoluna harc et
Dilersen bulasın ömr-i bekayı

Belasını anın baş üzre çek kim
Diye Dost dahi sana "dost biyayı"

Sözün işitme değme bir habisin
Refik edinme her bir binevayı

Nice bir nice bu tenperver olmak
Nice kılmak bu nefse merhabayı

Meğer gergessin avın oldu murdar
Hemin sayd idemezsin sen hümayı

Cihan yüzüne geldiğine bakma
Döner yüzü eder bir gün cefayı

Dilersen Hak kıla sende tecelli
Gönülde koma hergiz masıvayı

Meleklerden öte seyran gerekse
Bu cismin sıkletine kıl devayı

Gözünden sil enaniyet sebalin
Dolu Hak göresin arz u semayı

Bu aşk bahrinde Eşrefoğlu Rumi
Çıkardı dürri ol giran behayı

Bu deryanın kenarın bekle zinhar
Ko bir türlü dahi tedbir ü rayı

Bu gevher eline düşe gümansız
Edesin Hakk'a hamd ile senayı

SENİ SEN

Seni sen yavı kıl kulli
Dilersen bulasın anı
Muhal olur anı bulmak
Tetirmeyince sen seni

Bikülli varını terk et
Gedersen ana sensiz gir
Bu yolun pasbanı çok
Geçirmez sen ben olanı

Ana ermeğe can vermek
Gerek iki cihan olmaz
Ezelden böyle kalmıştır
Bu yolun ayin erkanı

Anı bulmak dilersen var
Öligör ölmeden zinhar
Ecelsiz ölmeyince bil
Kimesne bulmaz ol hanı

Harab et yık makamını
Değiş adını sanını
Sana bir göz açıla kim
Göresin şah u sultanı

Eğerçi senden ol ali
Anın senden gider yolu
Seni bil sen seni bil ta
Bilesin ol yüce canı

Seni sen ten ü can sanma
Ya akl u nefis gönül sanma
Ya ademdir deme değme
Beşer surette hayvanı

Var Eşrefoğlu Rumi sen
Seni ko Dost'a git Dost'a
Bu varlıktan fena olgil
Dilersen bulasın anı

HAKK'I SEV

Hakk'ı sev Hak sevenlerden tolundurmaz cemalini
Veli sevmeyene hergiz tadırmaz vasl-ı balını

Budur bil adet-i Mevla sevmez sevmeyeni asla
Kovar kurb-ımcıvarından eder buğ'd u azabını

Tamu odundan artuktur anın ayrılığı odu
Yanmasın kimesne oda bu ayrılık firakını

Bana ansız gerekmez cen bana ansız ne din iman
Cemal-i kabesin buldum iden hoş bir tavafını

Bana iman ü din oldur sevem hem ben anı kamil
Ki kible edinem daim anın zülf-i siyahını

Bu akl u bu gönül bu can bu mal u mülk bu hanüman
Kamusunu verdim aldım anın aşkı belasını

Bana ne ilm ü ne fetva bana ne zühd ü ne takva
Beni şüride vü şeyda içirdi aşkı camını

İçip camını mest oldum "Enelhak" demini urdum
Ne beni ne anı bildim veremez nişanını

Ki ondan yine bir camı dolu sundu ve içirdi
Beni bir sahva çıkardı ki aldan seçtim alını

Şarab-ı safi içildi alından alı seçildi
Yüzünden burka açıldı ayan eyledi razını

Bu razı ol bilir kim aşk anı mahv u fena kıldı
Fenasız ömre erişti bulup Dost'un bekasını

Bu Eşrefoğlu Rumi'nin sözün arif bilür arif
Ne bilsün değme bir nadan bu uşşakın kelimini

AŞKIN GAMIN

AŐkin gamin bile çekmeğe bana bir yar bulunmadı
Avare olup yürürüm uş bir karar bulunmadı

DŐdm gamin denizine mevcileri aÇtı başımdan
Heyhat midim gemisine bir kenar bulunmadı

Sırrımı can u gönül ki dilerdi taşra bıraka
İlla ki mahrem olmağa razıma deyyar bulunmadı

Vaslın Şikar idem deyyu düşdüm aŐkin hevasına
AŐkin içinden beladan zge Şikar bulunmadı

Ol gün ki bu aŐkin ile doldu canım hasta mecruh
Günden güne artar dahi derdine timar bulunmadı

Derd  firak u firkat içinde kaldım ey dirig
Ey vay intizarım gicelerine bir seher bulunmadı

Doymadı bu can hicrine diler kim bir sefer kıla
nki ikamet içinde vaslına zafer bulunmadı

YİNE BU

Yine bu dertli gönül
Kaynadı taşa geldi
Aşk denizinin mevcı
Başımdan aşa geldi

Sabırım kararım gitti
Aşk sırrımı faş etti
Ben dahi diyem şunu
Kim garib başa geldi

Ol benim gönlüm alan
Canıma canan olan
Hem beni deli kılan
Önüme düşe geldi

Ansızın olıamazam
Buldum ayrılamazam
Ansız bu aklım bilmem
Tedbirim şaşsa geldi

Siz şöyle sanmanız kim
Ben şimdi aşık oldum
Canım ezel gününde
Aşka ulaşa geldi

"Kalü bela" denmeden
"Elest"den ileriden
Türlü mihnete aşık
Anda dolaşa geldi

Şol ben aşıkım diyen
Ol yalan dava kılan
Nefse dileğin veren
Bana temaşa geldi

Aşık hu nefse yağı
Nefsin kovarın sağı
Nefs ile aşık canı
Bunda savaşa geldi

Derd ü bela gözgüsün
Gözlerken dünün günün
Dost yüzüne can gözü
Ansızın tuşa geldi

Gerçi kim nihan geldi
Can gözü iyan gördü
Münkir münafık sandı
Ta'birli düşe geldi

Eşrefoğlu Rumi'nin
Varlığı hepsi senin
Her ne kim senden geldi
Canıma hoşla geldi

CIHANI HIÇE

Cihani hiçe satmaktır adı aşk
Döküp varlığı gitmektir adı aşk

Elinde sükkeri ayruğa sunup
Ağuyu kendi yutmaktır adı aşk

Bela yağmur gibi gökten yağarsa
Başını ona tutmaktır adı aşk

Bu alem sanki oddan bir denizdir
Ana kendini atmaktır adı aşk

Var eşrefoğlu Rumi bil hakikat
Vücudu fani etmektir adı aşk

YÜREĞİME ŞERHA

Yüreğime şerha şerha yareler urdu bu aşk
Garet etti gönlüm ilin yağmaya urdu bu aşk

Şimdi hakim gönlümün iklimine aşktır benim
Akla nefse tene cana hükmünü sürdü bu aşk

Her sıfat kim nefsin ü aklın ruhun var idi
Tartdı Seyfullah yürüdü kamusun kırdı bu aşk

Bu gönül hücrelerini tahliye kıldı kamu
Ademiyet noktasından sildi süpürdü bu aşk

Kendi varlığıyla külli varlığım mahv eyledi
Dost gözüyle baktı ol Dost yüzünü gördü bu aşk

Çün fena darında menlik Mansur'u berdar eyledi
Dost eşğinde "Enelhak" nevbetin urdu bu aşk

Dün gün Eşrefoğlu Rumi derdin artar pes neden
Zahmine hod Dost elinden merhem irgördü bu aşk

CEFA VÜ

Cefa vü renc ü ihnettir adı aşk
Firak'ı derd-i firkattir adı aşk

Verüp rahatları mihnetle alıp
Dün ü gün ah u hasrettir adı aşk

Bir oddur kim cana düşmüş yanadur
Yürek oldu hararettir adı aşk

Kararı yok bu aşkın bi karardır
Ki dürlü dürlü halettir adı aşk

Münezzehtir gehi iki cihandan
Dükaliden ferağattir adı aşk

Gönülde derd-i yar ancak hemindir
Bu halktan kamu uzlettir adı aşk

Bu aşkı kimse vafsetmez dil ile
Gam u gussa vü hayrettir adı aşk

Sıfattır ma'şuka bu aşk-ı aşık
Ki aşk u maşuk bir zattir adı aşk

Bu aşkı ol bilirkim aşık oldu
Nice tevhid-i vahdettir adı aşk

Sorarsan aşkı Eşrefoğlu Rumi
Tamam Dost ile vuslattir adı aşk

HER KİME

Her kime kim şule bıraktı bu aşk
Aleme düpdüz anı çaktı aşk

Atlası çıkardı giydirdi palas
Tahtlarından şahları yıktı bu aşk

İki alemde gönül bağlamadı
Her kimin kim gönlüne aktı bu aşk

Yazılarda Mecnun'u hayran kodu
Leyli'ye çün bir nazar kıldı bu aşk

Hem de oldu bir nefes Mansur ile
Boynuna urganını taktı bu aşk

Harut'u Marut'u indirdi yere
Zühreyi aldı göğe çıktı bu aşk

Nicelere bağladı zünnarını
Zühd harmanını oda yaktı bu aşk

Eşrefoğlu Rumi aşka pek yapış
Çün sana da geldi yolaktı bu aşk

OL ZAMAN

Ol zaman kim ben ol Dost'tan ayrı düştüm oldum ırak
Hasret ü derd ü ah ile çok ağladım tuttum firak

İstedim yedi iklimi ne Rum'u kodum ne Şam'ı
Gezdim yürüdüm tamamı başım açık yalın ayak

Yer mi kodum istemedik adem mi kodum sormaduk
Aç ve susuz halvetlede zari kılur idim yavlak

Kimse halim bilmez idi derde derman kılmaz idi
Derdim kime söyler isem der idi bana ahmak

Derdim benim ol yar idi alem bana ağyar idi
Gözüm yaşı revan olup akardı sanki bir ırmak

Derdim bulam mı ben anı komuştum ortaya canı
Her kim görür ise beni delidür der idi mutlak

Ne uslu ne delü idim ne diri ne ölü idim
Dost fikriyle dolu idim endişem Dost idi ancak

Dost Dost deyu gider idim Dost kandedir sorar idim
Dost haberin verenlere iderdim yüzümü toprak

İsteyürek buldum eri gerçek ere sordum yari
Didi yeter ettin zari Dost sendedir sen sana bak

Yürü halvet eyle seni senden zerre koma seni

Senden gidericek seni Dost sende edüben durak

Tutdum ol erin sözünü çevirdim benden yüzümü
İzledim kendi özümü benden bana göründü Hak

Gördüm alem Dost'tan dolu geldi bana der ol ulu
Var imdü sen şimden gerü sen ben defterin oda yak

Yaktım oda defterleri terk ettim ol tertipleri
Gördüm ki key hicap imiş aşıklara bu kara ak

Geçtim bu akdan karadan ikiliği sürdüm aradan
Birliğe yetdüm Dost ile birlikte okudum sebak

Eşrefoğlu Rumi gibi bu yola gerçek isen
Ta aşıklar arasında sana da dirlir sadak

Bilesin bu muammayı yermeyesin yoksul bayı
Bir bakasın hass'a amma'a tutmayasın kimseye tak

DOST YOLUNA

Dost yoluna gidenlere eyidem nice gitmek gerek
Kimin ile yoldşş olup kimleri terk etmek gerek

Evvel mürşid elin tuta kalmaya dünya ahrete
Hiç demeye halim nite bildiğin unutmak gerek

Çeke bu yolun zahmetin rahat bile her mihnetin
İki cihan saadetin cümle hiçe satmak gerek

Nefsine zecr ide kati hiç anmaya akıbeti
Dost'a bulmağa vuslatı dünü güne katmak gerek

Meşgul ola riyazete bel bağlaya ibadete
Müştak olan hazrete ne uzanıp yatmak gerek

Şol kim geçe kendisinden ne canın ana ne hod ten
Cansız gider Dost'a giden dahi diyem nitmek gerek

Canlular varamaz yola canum diyen yolda kala
Can terk edip Dost'u bula candan sefer etmek gerek

Eşrefoğlu Rumi yarfi sevenlerin budur karı
Ol dost için ağuları sükker gibi yutmak gerek

BEN DOST

Ben Dost hevasına düştüm
Özge heva neme gerek
Başımda Dost sevdası var
Dahi sevda neme gerek

Ey zahid-i dünya perest
Var zühdünü arz eyleme
Ben aşık-ı şurideyem
Zerk u riya neme gerek

Ben Dost yolunda nakdümü
Hep oynayıp öldürmüşem
Çün gitti külli varlığım
Havf u reca neme gerek

Ben laubali giderim
İki cihanı niderim
Meylim yok sekiz uçmağ'a
Pes masiva neme gerek

Ben uykumu fikretmezem
Düş görüp tabir etmezem
Ben gelmezem ben gitmezem
Beka fena neme gerek

Ben mest-i ezel gelmişem
Ben ta ebed mest giderim
Hiç ayılmaz esrüklüğüm
Zühd ü takva neme gerek

Ben Dost ile peymanımı
Elest'den ön berkitmişem
Ben Dost'u ıyan görmüşem
Hayal u rüya neme gerek

Gerçi suretde insanım
Ben sultan-ı ins ü canım
Ben fariğ-i dü cihanım
İşbu gavga neme gerek

Ben Eşrefoğlu Rumi'yem
Ben bakiyem ben kadimem
Ben ol mür-i lahutiyem
Arz u sema neme gerek

GER KADİMİ

Ger kadimi Dost gerekse ol kadimi iste bul
Andan özgesinden arın var anın derdiyle dol

Andan ayrı hep fenadır baki oldur layezel
Dün üzgün sen hizmet eyle var ana gerçek kul ol

Kim ana gerçek kul olsa ta ebed azad olur
Hiç zeval ermez ana çün Dost anı kıldı kabul

Dünyanın lezzetine aldanma kim tizcek geçer
Heşt behişt'ten fariğ ol kim bulasım Hazret'e yol

Var götür külli hevesten gönlünü ey yol eri
Varlığın yokluğa değşür ölümünden öndin öl

Ölümünden öndin ölendir bugün Dost'u gören
Bu sözüm hakdır inan öyle buyurdu Resul

Bundan içeru dahi sözüm var diyem anlar isen
Var seni külli yitir ta sen gidesin kala ol

Andan anın gözi ile bak her neye bakar isen
Hak görüne sana külli fevk u taht u sağ u sol

Eşrefoğlu Rumi'nin tut pendini talip isen
Hak nuru ta gönlüne senin dahi ide nüzul

BU DÜNYAYA

Bu dünyaya verme gönül
Dünya sana kalır değil
Dünya seven dost katına
Yüz akıyla varur değil

Bu dünyanın mahabbeti
Şol ağulu bal gibidir
Ağusun bilen ol bala
Parmağını banar değil

Bu dünyanın zehri katı
Cana erer mazarratı
Zehrini bilmeyen bunun
Kendüyü sakınur değil

Bu dünyayı derip yağma
Ahrı koyup gitsen gerek
Koyup gideceğin sanan
Dünyayı devşürür değil

Aşıkların gönlü kuşu
Düşmez dünya tuzacağına
Gerçek eren bu dünyayı
Hiç muhale alur değil

Ol Hak habibi Mustafa
Bu dünyaya cife dedi
Ol kim ussu olan kişi
Cifeye aldanur değil

Pes yine mahrem olmağa
Şaha bir şahbaz gerek
Yoksa değme kuş avlayan
Ulu şaha varur değil

Eşrefoğlu Rumi sen de
Eğer şaha mahrem isen
Himmetin gözüne kevneyn
Zerre denlu gelür değil

GEL BU AŞKIN

Gel bu aŐkin Şerbetinden bir kadeh nuş eylegil
Gel bu aşk ile başını ta ebed hoş eylegil

Gel beru gel aşk elinde dolu peymane getür
Gel bu mecliste bu gün sen canı sarhoŐ eylegil

Gel bu aşıklar önünde yere sal namusunu
Gel bu zühdü aşka değiş aklı medhuŐ eylegil

Gel bu aşk pazarına gir yoğa sat hep varını
Gel beru külli hevesden gönlünü hoş eylegil

Gel bikülli masivadan yüz çevir yum gözünü
Gel bugün can gözün aç Dost yüzüne duş eylegil

Gel bu aşk ile bugün katreni deryaya ilet
Gel beru derya ile derya olup cuş eylegil

Gel bu aşk deryasının dermek dilersen dürlerin
Gel bu EŞrefoğlu Rumi sözlerin guş eylegil

CANLAR CANIN

Canlar canın ister isen bu cism u candan fariğ ol
Gerçek Hakk'a aşık isen iki cihandan fariğ ol

Bu meydana girdin ise nefsin boynun urdun ise
Kibr u kini sürdün ise dost u düşmandan fariğ ol

Aşk şerbetin içtin ise can gözünü açtın ise
Dost ile buluştun ise assı ziyandan fariğ ol

Gafletten ayıldın ise kendözüne geldin ise
Fesad işetn döndün ise tertip düzenden fariğ ol

Ölmezden evvel öldün ise ger sen sni bildin ise
Yola boyun verdin ise bu ad u sandan fariğ ol

Mürşid elin tuttun ise dünyayı terk ettin ise
Hak sözün işittin ise veren elinden fariğ ol

Eşrefoğlu rumi sen de eğer gerçeklerden isen
Fariğ ol bu cümlesinden kevn ü mekandan fariğ ol

KARARI KALMADI

Kararı kalmadı canın
Nidem pes azm-i yar idem
Yıkam bünyadını nefsin
Dağıtam tar u mar idem

Düşem derdine ol yarin
Uram terkine ağyarın
Visaline bu hicranın
Ola bin can isar idem

Tasarrufdan elim çekem
Varam bir kuşede çökem
Dün ü gün gözyaşı dökem
İşim ah ile zar idem

Bana aşk oldu çün hadi
Gönülde urdu bünyadı
Koyam bu ehl ü evladı
Beni aşka uyar idem

Nice gurbet nice firkat
Nice bu halk ile ülfet
Bulamadım beni halvet
Ki bu derde timar idem

Uram aşk odunu cana
Nite ki yane pervane
Olam şöyle ki divane
Melamet ihtiyar idem

Belasın nuş idem aşkın
Sadasın guş idem Dost'un
İrem şahin varam Şahın
Cemalini şikar idem

Teallük katidem benden
Geçem bu can ile tenden
Tevelli çün gele andan
Benim nem var ki var idem

Var Eşrefoğlu Rumi var
Öligör ölmeden zinhar
Bu derde bu olr timar
Ki daim derd-i yar idem

YÜZÜNÜ GÖRELI

Yüzünü görelî hayran olmuşam
Bilmezem ben ben mi ya sen olmuşam

Düşmüşem aşk bahrine gavvas olup
Bahr içinde gevhere kan olmuşam

Zahirde gerçi fakirem natüvan
Batında kevneyne Sultan olmuşam

Kaf ber kaf hakimem hükmeylem
Mühr elimdedir Süleyman olmuşam

Gulgulemle yerler gökler doludur
Ben hemin dillerde destan olmuşam

Mümine ikrarı sıdk ile safa
Münkire inkar u tuğyan olmuşam

Eydün ol dertlilere gelsün beri
Kim bugün her derde derman olmuşam

Sırrımı bilmez benim ins ü melek
Sırr içinde kim ne pinhan olmuşam

Gerç kim ben Eşrefoğlu Rumi'yem
Cümlenin isteği ben olmuşam

BUGÜN İŞBU YOLA

Bugün işbu yola merdane geldim
Visali şem'ine pervane geldim

Elime aşk çevkanını aldım
Top edip başımı meydane geldim

Ezel nuş etmişem aşkın şarabın
Ebed ayılmazam mestane geldim

Susamış canları kandırmak için
Elimde dop dolu peymanne geldim

Kayırmazam hezaran müddeiden
Anın aşkıyla çin bigane geldim

Namusum şişesini taşa çaldım
Niderim arı çün divane geldim

Ol meclis mestiyem hem sakisiyem
Sürerim devrimi devrane geldim

Seladur dertli gönüller seladur
Tabib ü haceyem dermane geldim

Ben ol şahinem uçdum şah kolundan
Şikar eğlemeğecelane geldim

Seladur kim gelirse şaha iletem
Delil olmağa her insane geldim

İman donun Muhammed meclisinde
Giyip tavusleyin celane geldim

Aşıklar darını gördüm diklimiş
Kararı kalmadı meydane geldim

Benim bu Eşrefoğlu Rumi mücrim
Ki aşıklara ihsane geldim

EZELDEN AŞK

Ezelden aşk oduna yane geldim
İçdim aşkın şarabın kane geldim

Cüda düşmüş yarinden bir garibim
Visalin isteyü hicrane geldim

Şu bülbülüm ki gülden ayrı düşdüm
Fırakıyla bu haristane geldim

Kararım yok cihandan tiz giderim
Bu suret mülküne mihmane geldim

Benim Yusuf bugün Ken'aneli'nde
Beden mısırındaki zindane geldim

Bana düzehtir ansız kamu cennet
Anın gayrına çün bigane geldim

Ben nefsin leşkerin kırmağa daim
Bahadır oluben meydana geldim

Gaza etmekliğe bu nefsi şoma
O Dost yoluna can kurbane geldim

Şikarım süre bu sahraya çıktım
Adam iletmeğe Sultan'e geldim

Hakk'ı bilmeğe geldim bunda bellü
Ne cennet hur u ne rıdvane geldim

Hakka bildim ki adem doğru yoldur
Anınçün azm edüp insane geldim

Bugün bil Dost'u Eşrefoğlu Rumi
Yarın deme ki vah pişmane geldim

RAZİYEM DİRDİNE

Raziyem derdine yarin men Őikayeti itmezem
Kendi halim söylerem gayri hikayet itmezem

Derd ü mihnet yoldaŐımdır bu yola azm ideli
Dost belasından başım bir dem selamet itmezem

Her ne kim Dost'tan gelir sabir ü Őakir durmuŐam
AŐıkam derdim yeter özge feraset itmezem

Niceler yarin visaline iriŐmeęe iver
Çün iradet Dost elinde ben acalet itmezem

AŞk ile biliŐeli illetle kılmadum amel
Cennet ü hur u kusur için ibadet itmezem

Her ne kim iŐledüm ise bigaraz iŐlemiŐem
Bendeyem tacir değilem ben ticaret itmezem

Geçüben assı ziyandan laubali giderem
Dost'a gider çün gönül gayra delalet itmezem

Dost önünde nefis ile dün ü günü cenk iderem
Nefsim ile dost olup Dost'a adavet itmezem

Dost bana nefsini kahreyle berü gel didi çün
Nefsimi kahreylem hergiz inayet itmezem

Dost yolun göstermedin bildim ki benlikmiŐ bana
Benlik evin yıktım u yaktım imaret itmezem

Korku kaygu ar u namus olmaya aşıklara
Dost için baş oynaram vehm ü hayalet itmezem

Aydurem aşıklara aşktan haber Şimden geru
AŐikare gün gibi gizli işaret itmezem

Söyle EŞrefoğlu Rumi derdini aşıklara
Dime kim ben gizlerem aşkı melamet itmezem

EY DOST

Ey Dost senin yoluna
Canım vereyim canım
Aşkını koymayayım
Oda gireyim canım

Bu dünya aşılara
Bir aldangaç olurmuş
Bu yalan aldangaçın
Terkin urayım canım

Çün ömür göçer imiş
Can kuşu uçar imiş
Yoluna cism ü canı
Harca süreyim canım

Beni sana vereyim
Sensiz beni nideyim
Ben senin huzuruna
Bensiz varayım canım

Vahdetin şarabından
Bir cura nuş ideyim
Enelhak çağırayın
Feryad urayım canım

Halka gavga salayım
Ben dahi Mansur'layın
Zülfünde asılayım
Dara varayım canım

Ger beni senin için
Yetmiş kez öldüreler
Bin kez dahi ölmeğe
Boyun vereyim canım

Meşayihın himmeti
Kılıcını alayım
Kendi nefsim boynunu
Kendim urayım canım

Benden bana yakınsın
Canımdan sevgilisin
Ya ben seni isteyü
Kanda varayım canım

Sen canımın canısın
Gevherimin kanısın
Vaslın haberin girü
Sana sorayım canım

Eşrefoğlu Rumi'yi
Aradan tarh ideyin
Senin ile bakayım
Seni göreyim canım

DUYMASIN BU CAN

Duymasın bu can gönül ben Dost'a pinhan giderim
Akl ü can biganedir bidil ü bican giderim

Masiva rengin döküp aşk ile hemreng oldum uş
Kodum insan varlığım şöyle uryan giderim

Bana ne ilm ü amel ne küfr ü iman nisbeti
Kamusundan el yudum aşka uyuben giderim

Elveda olsun sana ey zühd ü takva elveda
Cezb edüb çekti beni ol bahr-ı umman giedrim

Yedi tamu sekiz uçmak bir dem anlamaz beni
Lutfedip "ircii" tablın urdu Sultan giderim

Bu harabatın niçin mimarı olam çünkü ben
Dost'la kıldım ezelde ahd ü peyman giderim

Eşrefoğlu Rumi'yem aşkı şarabından anın
Ta ebed şuride mest ü hayran giderim

Ol şarabın curasına vermişim kevineyi ben
Vasl iydine irüp canımı kurban giderim

ŞÖYLE KİM

Şöyle kim bi dil ü bi can olmuşam
Kendü ahvalime hayran olmuşam

Gah beni ben bilmezem kim kandeyem
Gah cem ü gah perişan olmuşam

Gah oldum binişan ü gah banişan
Gah nişansız mülke Sultan olmuşam

Gah ferişteh olmuşam gahi peri
Gah div ü geh Süleyman olmuşam

Gah oldum Şeyh Sanan-ı zeman
Gah tersa geh müslüman olmuşam

Gah bulut olup hevaya ağmışam
Gah katre gah umman olmuşam

Gah hevedan yağmur olup yağmışam
Gah nebat ü gah hayvan olmuşam

Gah od u su yel ü toprak fert fert
Gah tıyn gah tıynda pinhan olmuşam

Gah ısı geh soğuk gahi i'tidal
Gah damarlarda girip kan olmuşam

Söyleyen hem söyleten her natıkı
Tenlere can cana canan olmuşam

Gah mescid gah sacid gah sücud
Gah deyr ü gah ruhban olmuşam

Gah saki gah sagar gah mey
Gah esrük gah mestan olmuşam

Gah Türk ü gah Arap gahi Acem
Gah Hindu gah Yunan olmuşam

Gah kış u gah yaz u gahi bahar

Gah bülbül gah gülistan olmuşam

Gah cism ü gah cevher geh araz
Gah maadine girip kan olmuşam

Gah berr ü gah bahr ü geh serab
Gah imaret gah viran olmuşam

Gah zemin ü geh zaman gah asüman
Geh zemanı döndüren ben olmuşam

Gah Tur u gah münacat gah musa
Gah Firavn gahi Haman olmuşam

Gah irad gah mürid ü gahi murad
Gah küfr ü gah iman olmuşam

Gah düzeh gah muazzeb geh azab
Gah cennet gah rıdvan olmuşam

Gah renc ü gah renclü geh tabib
Gah nale gah efgan olmuşam

Gah bu cümlesinden oluram beri
Ne melek ne cin ne insan olmuşam

Eşrefoğlu Rumi'yem ben kim bugün
Kesret ü vahdette yeksan olmuşam

Ben Süleyman-ı zamanım kuş dilim
Söylerem alemde destan olmuşam

Nisbetim yok masivallaha benim
Bir beş on gün bunda mihman olmuşam

Şahinem şahım şikare gelmişem
Bu bişede gör ne arslan olmuşam

Saydımı aldım yine döndüm şaha
Varuben Şehbaz-ı şahan olmuşam

VATAN ARZULADIM

Vatan arzuladım bundan giderim
Koyup bu varlığı andan giderim

Yuvamı özledim şuride oldum
Uşadup bu kafes tenden giderim

Dilerim sabr idem bir dem firaka
Alur şevk sabrımı benden giderim

Sefer kılmak için ol Dost iline
Yıkup işbu beden mısırın giderim

Bozarım bendini işbu tilsımın
Bu cism ayrılmadan candan giderim

Ezel vaslı şarabın içmiş idim
Ayılmadan humarından giderim

O meclis zevki zail olmadı hiç
Safa bulmadım ağıyardan giderim

"Elest" savtın henüz dinler kulağım
Temamet doldum ol ünden giderim

Hayali şöyle doldu gönlüme kim
Beni bensiz kodu benden giderim

Yürek kaynar bu can oynar bedende
Gönül cuşi geçer hadden giderim

Visali önüme düştü Habib'in
Nice ayro olam Dost'tan giderim

Dime bu sözü Eşrefoğlu Rumi
Şulara kim dimez bundan giderim

GAH KENDÜME

Gah kendüme gelürem gah yavi kılınuram
Gah yok ile yok oluram gah varlıkta bulunuram

Gah denizlere düşerem mevc urup taşra taşaram
Gah nadan eline düşerem kem behaya alınuram

Gah çıkaram bu göklere dönerem çarh ile bile
Gah ay ile bedr oluram gah gün ile dolanuram

Gah nebar olup biterem gah toprak olup yataram
Gah et gah kan sünük olup hep tenlerde çalkanuram

Gah Arafat'a çıkaram "lebbeyk" urup baş açaram
Gah kurban yerine gelüp koç olup boğazlanuram

Gah hanigahta sofiyem gah meyhanede fasikem
Gah raksa girüp dönerem gah saz olup çalınuram

Gah onaram gah azaram bu halk içinde gezerem
Gah şah olup şahbaz olup şikar edüp avlanuram

Gah çevgan elüme alup girerim aşk meydanına
Gah top olup Dost önünde şarktan garba yuvarlanuram

Gah hassül has oluram gah Hızır İlyas oluram
Yürürem yaşta kuruda yüklülere bölünürem

Gah deniz gah göl oluram gah Sultan gah kul oluram
Gah bahar u gül oluram elden ele yulanuram

Gah şakird ü gah üstadem gah dadsitan u geh Adem
Gah Şirin gah Ferhadem kaya kesüp eğlenürem

Gah av geh avcı oluram gah yol geh yolcu oluram
Gah yürürem gah araram menzil menzil dinlenürem

Gah ne menzil var ne makam ve ne vücud var ne a'dem
Hak'tan gayrı yok vesselam ya ben kande dolanuram

Gah muti' gah asiyem gah alim gah amiyem
Gah Eşrefoğlu Rumi'yem bu dillerde söylenürem

AŞK SAYRUSU

AŞk sayrusu olanlara gelsünler timar eyleyem
İçürem aşk Şerbetini Dost'tan haberdar eyleyem

AŐam batın gözünü göresün kendü kendünü
Dost'a döndüren yüzünü alemde bizar eyleyem

Söyündürem nefsi odın bozam tılsımının bendin
Götürem benliği seddin ol Dost'a yular eyleyem

Ol taş olmuş gönüllere uram aşkın külüngünü
Ab-ı hayatı akıtam gönlünde pınar eyleyem

Hak bu gönüller kıflının miftahını verdi bana
AŐam gönlü kilidini gencini izhar eyleyem

Ben dalmıŐam aşk bahrine sataŐmıŐam gevherine
Ol gevherden aşıklara gelsünler isar eyleyem

Ben Dost'u görüp gelmişem devranım sürüp gelmişem
Dost dostlara gelsün dedi geldim ki haber eyleyem

Kılavuzuyam ol yolun dilin bilürem ol ilin
Cem' eyledüm kabilemi pes Dost'a sefer eyleyem

Varam ol canlara canını ol madenlerin kanını
Ol iki cihan fahrini kabile-salar eyleyem

Gel bu kabileye katıl olmasun amelin batıl
Gelsün alim gelsün cahil Cafer-i Tayyar eyleyem

Hakikat bahrine daldım marifet gevherin buldum
Tarikatte satam alam Şer' ile pazar eyleyem

Tuttum Muhammed Şer'ini hem görklü sünnetini
Dün ü gün salavatını dilimde tekrar eyleyem

EŞrefoğlu Rumi ile gel Dost'a bile git bile
Pek yapıŐgil eteğine demegil kim ar eyleyem

EY DIRİGA

Ey diriga geçti ömrün kendü özüne gelmedin
Bir gün ansızın gersn yol yerağın kılmadın

Dünyayı ma'mur edersin dini eyledin harab
Şöyle gafilsin bu yolda bir iim su almadın

Nefse uydun aklı kodun Hakk'a olmadın muti'
Bu delalet içre kaldın hiç hidayet bulmadın

Hak yoluna bir kadem ihlas ile yrmedin
Din  iman terkin urdun nefis yolundan kalmadın

Ol Hda nefsinin düşman kıldı sana aklı dost
Düşmanını dost edindin ey hayf kim bilmedin

Hakk'ı koydun sen hevana uydun oldun putperest
Bende oldun nefsinin bir dem Hakk'a kul olmadın

Kanı Hak ile ezelde ettiğın kavl  karar
Ahdi sıydn gayri sevdn doğru yola gelmedn

Eşrefoğlu Rumi ezel ikrarına durdun ise
Masiva rengin gönülden pes ne in silmedin

EY GÖNÜL

Ey gönül var kim bu derdden sen haberdar olmadın
Anın içindir bu yolda sen çeker dar olmadın

Ey gönül var kim benimle Dost'a karşı yetmedin
Çok cefalar eyledin bana vefadar olmadın

Her gice fikrinde ben bir lahza haba varmadım
Sen benimle yar olup bir gece bidar olmadın

Ben doladım Dost zülfün boynuna kılmak kement
Sen perişanlık idüp ol dara berdar olmadın

Ben ki ol şahin cemali şem'ine pervaneyim
Var gönül var kim düşüp ol şem'a yanar olmadım

Pes senin gibi gönül varsın bana mahrem değil
Çünkü bu aşk zehrini benimle tadar olmadın

Eşrefoğlu Rumi ile yoldaş oluben gönül
Geçüben assı ziyandan Dost'a gider olmadın

BU GÖNLÜM

Bu gönlüm derdine düştü Hüda'nın
Unuttu sevkini iki cihanın

Feragat cübbesine çekti başın
Bıraktı kaydını bu cism ü canın

Kamu sevdiklerinden yüz çevirdi
Özünden yuydu nakşın masivanın

Boşaldı doldu Dost'un derdi ile
Yudu defterlerin çun u çeranın

Taşa çaldı şişesin nam u nengin
Oda yaktı yuvasın ad u sanın

Kamu rahatların mihnete verdi
Dolu dolu içer zehrin belanın

Bu yokluk yazusunda çok seğirtti
Bekasın ta bulunca ol bekanın

Ne aşıktır bu gönül Allah Allah
Ne urdu terkini göre mekanın

Gel Eşrefoğlu Rumi sen dahi gel
Dağıt leşkerlerin kibr ü rihanın

Diriyken kendini var ölmüşe say
Geçir ol Dost ile devr-i zamanın

CEM OLMUŞ

Cem' olmuş dervişleri
Pirim Abdülkadir'in
Yolunda sadıkları
Pirim Abdülkadir'in

Elim verdim eline
Kurban olam diline
Canlar feda yoluna
Pirim Abdülkadir'in

Arısının balıyım
Bahçesinin gülüyüm
Bağının bülbülüym
Pirim Abdülkadir'in

İnkâr eden ol eri
Mürşit eder şeytanı
Aslıdürür Geylani
Pirim Abdülkadir'in

Sana direm hey kişi
Kalpten çıkar teşvişi
Oda yanmaz derivişi
Pirim Abdülkadir'in

Evliyalar rehberi
Hakkın sırra mazharı
Başında kudret gülü
Pirim Abdülkadir'in

Hak katında uludur
İki cihan doludur
Eşrefoğlu kuludur
Pirim Abdülkadir'in

GEL BU NEFSİN

Gel bu nefsin zulmetini tozunu sür aradan
Kande baksan gözlerine görüne ol Yaradan

Cümle eşyada tecellisi Hakk'ın zahir veli
Görmez anı nefsini kurtarmayan emmareden

Nefsini emmareden kurtarmağa key er gerek
Yoksa gevher kıymetin isteme seng-i hareden

Masivanın nakşını külli gönülden yürü gider
Ta ebed yüzün çevir bu dünya-yı mekkareden

Ayin erkan aşk yolunda böyledir bellü beyan
Can verüp baş oynayanlar isteyeler çareden

Gözsüze bak kör demekten assı yoktur zerrece
Çün enaniyyet sebali gitmez ol biçareden

Nice bir elfaz-ı ma'ni bahs idersin ey fakih
Var utan ki Hak münezzehdir bu ağ u kareden

Geç bu suret aleminden gir maani mülküne
Seyr edüp sırlar duyusun seb'a-i seyyareden

Ademin sırrıdır ol nur-i İlahi bil yakın
Sureti gerçi kim olmuştur anın dört pareden

Eşrefoğlu Rumi sözlerin senin mermuzdur
Arif olanlar bu remzi fehm eder işareden

CİDDİ TAM ET

Ciddi tam et kıl amel fırsat sakın fevt olmasın
Hep hevalardan kesil şeytan sana yol bulmasın

Nefs ü heva arzuları seni yoldan atmasın
Zerk u riya kavgası gelüp gönlüne dolmasın

Berk yapış şer'in ipine iresin menziline
Kibr ü kin buhl ü hased seni yabane salmasın

Var eriş mürşid katına hizmet et hazretine
Saykal urdur kalbine pasıyla şöyle kalmasın

Gönlünün ayinesin gayrın hayalinden arıt
Yek cihet kıl kalbini hem bir yana dağılmasın

Geç bu sevda-yı sivadan kim yeter sevda-yı Dost
Kıble birdir Dost birdir ikilik anılmasın

Eşrefoğlu rumi gerçek ol Bir'i sevdin ise
Gönlüne ol Bir'den özgenin hayali gelmesin

KANAAT GENCİNE

Kanaat gencine elin meğer erişmedi senin
Anıñün nefsin ucundan bıraktın mihnete canın

Gel öüzün mihnete salma bu fani zevke aldanma
Serabı su sanup kalma sözün işitme şeytanın

Yemek içmek ve ni'metler dün ü gün dünya komaklar
Bu zevkler bu buzmaklar kati mihnettir canın

Bu dünya damına düşme varıp şeytana baş koşma
Bahil nakes yolundan çık yürüsün hayr u ihsanın

Bu mal ü mülk hanüman senin nendir eya miskin
Gör ne kıyıldı malına vü mülküne Süleyman'ın

Senin oldur kim elinle anı sen miskine verdin
Senin değil senin değil senin ardında kalanın

Sen anı varise korsun döker saçar vü yer içer
Senin hasret ü derd ile karılır toprağa tenin

Elinde fırsatın varken malına malik ol zinhar
Hiç assı kalmayıserdir sana sonraki pişmanın

Tama' hırs u hased iti elin gönlün dilin bağlar
Cidal ü kibr ü buhl ü mekr bulardır alan imanın

Sana çün verdi Hak varlık dedi Ku'ran ile "enfık"
Sakin sen etme bahillik cehennem etme cinanın

Var ol nefsin itin kör et kanaat ile elbir et
Yerin cennet eşin hur et gel uy hükmüne Ku'ran'ın

Ayır nefsinı şeytandan ki sırlar duyasin candan
A'talar ere Sultan'dan yakine ere gümanın

Eğer hep varlığın versen bu varlıktan seni yursan
Ana yokluk ile varsan didarın göresin anın

Zira didar yolu yokluk varır cennete cömertlik
Gider tamuya nakeslik bulardır yolu insanın

Veli yokluk yolun tutsan ne hoştur ol Şah'a yetsen
Fena bahrinde mahvetsen dükali ayin erkanın

Kalaydın Dost ile baki olaydın aleme saki
Felek atlasın üstünde kuraydın cisr-i sayvanın

Bu Eşrefoğlu Rumi'nin tutarsan pendin ey derviş
Olasın alem içinde muradı cümle eşyanın

GEL GEL BERU

Gel gel beru dertli isen
Dermanı iste bul bugün
Gel imdi ey avare kul
Sultan'ı iste bul bugün

Da'vayı batıl eyleme
Beyhude sözler söyleme
Gerçek isen can terkin ur
Cananı iste bul bugün

Terkeyle bu kıyl u kali
Hiç kimseye bakma ali
Zaif ol karınca gibi
Ol canı iste bul bugün

Yık sureti yıkılmadan
Boz nakşını bozulmadan
Su gibi alçağa yürü
Ummanı iste bul bugün

Toprak ol düş ayaklara
Toz ol kalkasın göklere
Zerre gibi avare ol
Tabanı iste bul bugün

Baştan bu gavgayı gider
Dost'a giden halver gider
Gel gir gönül hücre sine
Pinhanı iste bul bugün

Alet esbab elde iken
Yoldan ayır benlik seddin
Gir bu insan kalıbına
İnsanı iste bul bugün

Sendedir ol genc-i nihan
Sendedir ol tutma güman

Senden sana veren alan
Mihmanı iste bul bugün

Uslu isen yabanı ko
Sen sana gel sendedir o
Senden ana yoldur ulu
Sen seni iste bul bugün

Ayrığı ko sana dolaş
Senden kesil sana ulaş
Senden içerisinde ol
Nihanı iste bul bugün

Bundan dahi diyem haber
Alem sana ayinedir
Taklidi ko gel bu tahkik
İmanı iste bul bugün

Aşık isen sen ol yüze
Göyme yarınki va'deye
Cehd eyle gel bunda iken
Sen anı iste bul bugün

Kim bunda görmese anı
Anda dahi görmeyiser
İşbı sözüme sen delil
Kur'an'ı iste bul bugün

Arif anı bunda görür
Yarınki va'deyi nider
Gel arif ol gör sen dahi
Var canı iste bul bugün

Eşrefoğlu Rumi gibi
Sen den seni elden bırak
İki cihanı isteme
Sübhan'ı iste bul bugün

HABİR OLMAK

Habir olmak dilersen bu haberden
Ur aşk odun öte geçsin ciğerden

Ciğer kanın gözünden yaş yerine
Akıt kim duya canın bu esreden

Cemi'i varını hiçten hiçe ver
Feragat ol yürü nef' ü zarardan

Yüzünü toprağa ur kibri terk et
İniltini geçir Şam u seherden

Öfüt şöhret bütün yandır oda hem
Gel öğren aşık isen bu hünerden

Şeker yemek dilersen tuti olgıl
Ki karganın nasibi yok şekerden

Aşkı inkar eder münkir münafık
Ki kalbi halidir bu derd-i serden

Ko ol münkiri inkarında dursun
Ki gönlü katıdır anın hacerden

Gel Eşrefoğlu Rumi'yle bile git
Ki emin olasın türlü hatardan

Kuşangıl aşk ile Dost eşiğinde
Beline hizmet için bu kemerden

EY DERVİŐİM

Ey dervifim diyen kişi gayre gönöl verme sakın
Canını aşk odu sanıp nefis oduna urma sakın

AŞkın odu aşıkların canın yakar ol Dost için
At bu canı aşk oduna iki sanıp durma sakın

AŞk deryası derim olur yüz bin yüzgeçler boğulur
Kenarı yok bu deryanın çıkam deyu çıkma sakın

Bu deryanın yüzgeçleri cansız olur bahrileri
Can terkini urmayınca bu deryaya girme sakın

Bahrisisin bu deryanın EŐrefoğlun Rumi sen de
Az az çıkar aşk güherin kendözünü yorma sakın

ARŞDAN YÜCE

Arşdan yüce kurulmuş sayvanı dervişlerin
Arş u kürş levh u kalem ahayranı dervişlerin

Dolu dolu kadehi içerler Dost elinden
Nişansız binişanda cevlanı dervişlerin

Dervişler Dost'a gider iki cihanı nider
Mekansız lamekanda seyranı dervişlerin

Neliksiz niteliksiz bakarlar Dost yüzüne
Payansız devr içinde devranı dervişlerin

Dervişleri Hak sever Kur'an içinde öğer
Hazret eşiğindedir divanı dervişlerin

Adem yaratılmazdan "elest"den ileriden
Ahdleri var Dost ile pinhanı dervişlerin

Dervişlerin sözünü feriştehler anlamaz
Dört kitabı cem'eder lisanı dervişlerin

Cümle yaratılmışın dervişler dilin bilir
Süleyman neden bilmez zebanı dervişlerin

Dervişler işbu mülke teferrüce geldiler
İki cihandan öte cihanı dervişlerin

Bu Eşrefoğlu Rumi dervişlerin mahremi
Abdülkadir Sultan'dır sultanı dervişlerin

SENİN AŞKIN

Senin aşkın kime kim düştü ey can
Ne mezhep kodu ne din ne iman

Ne dünya ahiret ne zühd ü takva
Ne gayret-i ar ü namus ne ad u san

Ne ilm ü na amel ne akl u tedbir
Ne havf ü ne reca ne şer'i erkan

Kamu yağmaladı aşkın ey Dost hay
Suret mülkün yıkup eyledi viran

Fakir eyledi halk içinde anı
Ana ta'n ider oldu dost u düşman

Bıraktı halk diline anı yavuz
Temamet aleme eyledi destan

Bu aşkın oyununa hiç kimse doymaz
Kapularda kul oldu nice Sultan

Bu aşk zincirine çünkim çekildi
Koyundan dahi yavaş oldu arslan

İşittin aşk oldu şah Edhem
Giyüp bir çul cihanda etti seyran

Şunun kim aşk aluptur kamu varın
Oladır deyr ü ka'be ana yeksan

Ezelden kim ki içti aşk şarabın
Ebed şöyle gider ol mest ü hayran

Kimin kim canına aşk odu düştü
Ol dem kaydadı taşıtı hem çü umman

Bu aşk güherlerin taşra bıraktı
Eğer talip isen dir anı raygan

Bu güheri ne bilsün değme sarraf
Ne anlasın bu remzi değme nadan

Bu hikmete ne Eflatun erişti
Bunu ne Calinus bildi ne Lokman

Bu dili canlılar bilmedi hergiz
O bildi bu dili ki oldu bican

Bu aşk esrarın Eşrefoğlu Rumi
Ko söyleme ki bilmez bunu insan

Bu ab u kil libasından çıkarsan
Ola bu ma'niler sana da asan

BU DERVİŞLİK

Bu dervişlik yoluna
Sıdk ile gelen gelsin
Hak'tan özge ne ki var
Gönlünden silen gelsin

Dervişlik dedikleri
Nihayetsiz denizdir
Bu payansız denizin
Mevcini duyan gelsin

Dervişlik dedikleri
Bir tükenmez kan olur
Has u am kul u sultan
Bu kandan alan gelsin

Derviş dolu nur doğar
Her lahza göğe ağır
Ben diyem doğru haber
Canına kıyan gelsin

Dervişin gözü açık
Dün ü günü uyanık
Bu söze Tanrım tanık
Bakmadan gören gelsin

Dervişin kulağı sak
Hak'tan alır ol sebak
Deprenmeden dil dudak
Sözü işiten gelsin

Dervişin kolu uzun
Çıkarır münkir gözün
Şarktan garba düpdüzün
Sonmadık iren gelsin

Dervişler Hakk'ın dostu
Canları ezel mesti
Aşk şem'ini yaktılar
Pervane olan gelsin

Bu Eşrefoğlu Rumi
Dervişliğe geleli
Nefsindendir çektiği
Nefsin öldüren gelsin

KARBAN GİTTİ

Karban gitti ne yatarsın eya gafil uyan
Yol uzak menzil öküş çoktur haramiler inan

Hubb-i dünyayı refik edinmeye eyle key hazer
Ki ağudur öldürür kalbi iricek bigüman

Hubb-i Hakk'ı edin kim diri tuta kalbi
Hubb-i Hak ab-ı hayattır kalb-i mevte vere can

Nefsine uyma ki nefsin diriliği hayvandır
Diri gönüldür bulan hur ü kusur ile cinan

Yol yerağın kılmadın geldi erişti uş ecel
ansızın tutar boğazını serür vermez aman

Ömrünü olmaz yere harc eyledin bilmedin
Bunda sen assı dediğin anda ebediser zıyan

Geceler uyku ile gaflette geçti duymadın
Gündüzün nefsin muradıdır işin bil bi güman

Hak seni bu dünyaya saldı ziraat edesin
Sen ne ektin ne biçesin hasılın yok bir saman

Vah eğer bundan bu hal ile eğer gider isen
Varıcak onda idisersin nice zar ü figan

Verme Eşrefoğlu Rumi gönlünü dünyaya sen
Nice malı çoğu gördün giydi gitti bir kefen

TUTARSAN HAK SÖZÜ

Tutarsan Hak sözü Hakk'ı göresin
Uyarsan nefse hergiz görmeyesin

Anın sevdasına düş gayrı terk et
Nice bihude sevdalar kovasın

Gönül kim hassa Dost'un halvetidir
Niçün sen an düşmanlar koyasın

Gider hubbini mahlukun gönülden
Gönülden Halik'a ta yol bulasın

Cenabettir gönüle gayrı koymak
Taharet oldur kim Hakk'ı sevesin

Gel anın derdine düş gayrı hep ko
Gülmansız ayn ile gayrı yuyasın

Kuşangıl kendine himmet kuşağın
Binip cidd atına menzil alasın

Sana senden eğer olmazsa himmet
Kaçan maksuduna vasıl olasın

Sen ey can varlığın nurun söğündür
Ki bu ism ü resimden kurtulasın

Gidersen sen vücudun zulmetini
Bulup ab-ı hayat içip kanasın

Senin gönlün o şahın gözgüsüdür
Dürüş cehd eyle gözgüyü silesin

Göresin anda aks urmuş cemali
Şoluk dem kim sen anı sen sanasın

Eğer kalırsan işbu sanuda sen
Bu menzilde henüz bir binevasın

Gerek varlığın anda mahv edesin
Anın ile anı görüp bilesin

Bu dediğim cemali pertevinden
Dahi bir noktadır ki anlayasın

Acep remz eyler Eşrefoğlu rumi
Seni kogıl ki bu remzi duyasın

Bu remzi kim bilirse oldur insan
Bunu bilmeyene hayvan diyesin

TECELLİ

Tecelli şevki didarın
Beni mest eyledi hayran
"Enelhak" sırrını canıö
Anınçün kilmazam pinhan

Acep hayran u mestem kim
Bilişten bilmezem yari
Gözüm her kanda kim baksa
Görünen sureti-Rahman

Benim her dertlü dermanı
Benim her ma'denin kanı
Benim ol durri bi hemta
Benim ol bahri bi payan

Semada sırr eder sırrım
Cihanı tuttu envarım
Mukaddesler cemiisi
Benim sırrımda sergerdan

Bu ay u gün bu yıldızlar
Bu giceler bu gündüzler
Bu yazlar kışlar u güzler
Benim emrimdedir yeksan

Çürümüş tenlere bir kez
Eğer dirsem "bi izni kum"
Yalın ayak u baş açık
Duralar kamusu uryan

Benim ilm-i ledünnümde
Hezaran hızr olur aciz
Benim her bir tecellimde
Nice bin Musa'lar hayran

Cihan tılsımının bendi
Benim elimdedir şimdi
Benim bugün bu meydanda
Benimdir top ile çevgan

Benim şahı bu meydanım
Benim devri bu devranın
Benim canı bu canların
Benimle diridir her can

Benim Mansur'u dar iden
Benim ağıyarı yar iden
Benim her varı var iden
Benim hem giden hem duran

Değilim oddan u sudan
Veya toprak veya yilden
Ben irden var idüm irden
Henüz yoğidi bu ezman

Zamansız bi zamanım ben
Nişansız bi nişanım ben
Dü alemde hemanım ben
Benim görünen hem gören

Görürsün sureta adem
Benim emrimdedir alem
Feleklerle melekler hep
Bana mahkumdur ins ü can

Sanırsın Eşrefoğlu'yam
Ne Rumi'yem ne İzniki
Benem ol daim ü baki
Göründüm sureta insan

UYARDIM SİZİ

Uyardım sizi bu yolda
Dek benimle gele görün
Arkun arkun bu dünyanın
Ardından kesile görün

Koyun bu dünya halini
Terk edin kıyl u kalini
Varın erenler yolunu
Bir yere cem' olugörün

Dağılmayın değme yola
Gelin bile gidelim bile
Bugün yarın deyip koman
Bu nefsdan ayrılıgörün

Bu nefsin vadesi çoktur
Aşıklara vade yotur
Güvenme yarınki va'de
Bugün Dost'u bilen görün

Nefs hayr nicedir haracı
İde görün nefse gücü
aki dirlik isterseniz
Dost derdiyle öligörün

Gerçek aşıksanız gelin
Bu yolda diriyken ölün
Ölmezden ön ölenlerin
Bekasını bulıgörün

Fenasızdır bekaları
Key yücedir makamları
Verüben bu fani ömrü
Baki ömrü alıgörün

Bozun bu dünya tertibin
Koman gönülde kibr ü kin
Bu gerçekler katarına
Siz dahi diziligörün

Usan olup kalman geru
Menzil uzaktır ileru
İşbu uzak yollar için
Yerağınız kılıgörün

Usanlar bu yolda battı
Kafile menzile yetti
Yürün yürün tiz irişin
Kafleye katılıgörün

Dünyaya gönül bağlaman
Sonra ah edip ağlaman
Her kıssadan emin olun
Şad u hurrem güligörün

Eşrefoğlu Rumi ile
Gelin dostlar Dost'a bile
İki cihan muradından
Cehd edip üzüligörün

Nice nice nefs arzusu
Nice nice Hakk'a asi
Geldi uş ölüm elçisi
Derip devşiriligörün

SENİN AŞKIN

Senin aşkın bana mezhep ü dindir
Seni her kimse kim sevmez bidindir

Seni seven nider hur u kusuru
Aşıklara senin aşkın hemindir

Sekiz uçmak bana sensiz cehennem
Yedi tamu seninle reyahindir

Şeker yirsem bana sensiz acı öd
Seninle zehr-i katl key şirindir

İki cihan içinde her ne kim var
Dükaliden senin aşkın güzindir

Nedir dünya yolunda can verenler
Ki her bir kuşede binin binindir

Benim fikrim hayalim endişem sen
Anıçün gözlerim her dem nemindir

Senin aşıkların çokdur dükelden
Bu Eşrefoğlu Ru mi kemterindir

GÖNÜL DOST'UN

Gönül Dost'un cemel ayinesidir
Gönül kim pas ola Dost'un nesidir

Hayatıdır kulubun zikr-i mahbub
Hayal-i Dost hönüller münisidir

Hayal-i gayrdan gönlün safa kıl
Ki safi gönüle Dost konasıdır

Gönüldedir gönülde pertev-i Dost
Bu gönüller anın genchanesidir

Gönülde buldu dost'u aşınalar
O taşra isteyen biganesidir

Gönül Arşdan uludur nice bin Arş
Gönül zerresinin bir danesidir

Gönül esrarı dersem akla sığmaz
Hass ül has tevhidin hazanesidir

Yu kemter Eşrefoğlu Rumi gönlü
Sınık mecruh u hem viranesidir

AŞK İLE AVARE

Aşk ile avare olan dünyada karı nider
Gönlünü ol yare veren bir dahi yarı nider

Talib olan can u gönülden anın didarına
Kal u kıyl ü ilm ü mansıb cübbe destarı nider

Dost visali şerbetinin cürasına kasd eden
Fani lezzetten geçer ol şehd ü sükkarı nider

Dost yolunda terk ü tecrid olan ol azadedir
Sanular sanup yürümez hayrı ya şerri nider

Dost hevasına düşen külli hevalardan geçer
Başını gavgaya vermez yoğu ya varı nider

Aşkın yoldaşı derd-i ah ile göz yaşıdır
Derd-i yar çün ele girdi dahi timarı nider

Aşınay-ı Dost olanlar masıvayı terk ider
Zikri fikri Dost'dur ancak özge güftarı nider

Her bela Dost'tan ki gelür hiç dimez çun u çıra
Kahrı lütfü bir bilür ol nuru ya narı nider

Evlıya yoluna sıdk ile gelen gerçek mürid
Mal ü mülki can u başı namus u arı nider

Halıkı bulan kişi halktan biküllü kesilir
Muamelesi Dost iledir satu pazarı nider

Eşrefoğlu Rumi Dost bahçesinin bülbülüdür
Dost'a karşı daim öter gül ü gülzarı nider

HALKI KODU

Halkı kodu Hakk'a tuttu yüzünü dervişler
Halka bakmaz Hak'tan ayırmaz gözünü dervişler

Çünkü yokluk şerbetinden bir kadeh nu ettiler
Hiçe sattılar bu izz ü nazını dervişler

Dünyanın bir çöp kadarca katlarında kadri yok
Gözlemezler çoğunu ya azını dervişler

Bildirler bu dünya hiçtir hiçe aldanmadılar
Dün ü gün arturdular ah u suzunu dervişler

Sıdk u ihlas ile ol Dost'un yoluna koştular
Düzdüler Dost Dost deyu ney avazın dervişler

Kendilerin Dost yolunda şöyle kim hak ettiler
Kimseye göstermediler tozunu dervişler

Aşk şarabın İçtiler iki cihandan geçtiler
Dinlemediler bu halkın sözünü dervişler

Öldüler ölmezden öndin baki dirlik buldular
Lamekanda kıldılar pervazını dervişler

Kosalar bu Eşrefoğlu rumi dilini tuta
İhtiyarsız söylediler razını dervişler

AŞIKLAR

Aşıklar iki cihanda nefis muradın almayalar
Ağlayalar dün ü günü şad oluben gülmeyeler

İlm ü amel terk ideler Dost ile ahdi berk ideler
Yüz tutub Dost'a gideler aldanup kalmayalar

Sekiz uçmak bezeklerin hur u kusur köşklerin
Arz ideler aşıklara hergiz nazar kılmayalar

Aşıkların maşuk ile vçandan öte esrarını
Şol sır içinde sırrını ferişteher bilmeyeler

Aşıklar Dost didarını kanda baksalar göreler
Musa gibi munacata Tur'u tayin etmeyeler

Tur ne hacet aşıklara çün her yerde maşuk bile
Daim münacat edeler bir dem ayrı olmayalar

Vahdet-i sırfa erenler ol Dost ile dost olanlar
Ol denizde gark olanlar ad ü sana gelmeyeler

Eşrefoğlu rumi sende aşk içinde mahvola gör
Ta ki sende senliğinden zerre gübar bulmayalar

KİM Kİ DOST

Kim ki Dost yolunda terk-i can ider
Dost ana didarını ihsan ider

Kim bu fani dünyayı terk eylese
Dost ebed mülke anı sultan ider

Dost için nefse murad vermeyene
Dost sekiz uçmağını erzan ider

Dost elinden cam-ı aşkı nuş iden
Sırr-ı maşuku nite pinhan ider

Akıbet Mansurleyin esrük delü
Ol "Enelhak" darını seyran ider

Can verenler kan baha didar alır
Sanma bu pazarı her bican ider

Eşrefoğlu Rumi can terk ideli
Her nefes Dost iline cevlan ider

KENDİ TATLI CANINA

Kendi tatlı canına
Nefsin yavuz yoldaştır
Nefsine uyma şahım
Aldar seni kallaştır

Hayır der şere iletür
Doğru tamuya çeker
Küfrü iman gösterir
Yol urucu kalmaştır

Nefis şeytanla birdir
Çokları nefse esir
Nicenin nefis elinden
Ciğeri dolu yaştır

Kim ki nefsine uydu
Kendini oda koydu
Ol nefsine uymayan
Bil ki devletlü başdır

Nefs kadim Hakk'a asi
Yoktur oddan korkusu
İşi benlik davası
Emmaredir serkeştir

Nefsin hacca vardığı
Mescidlere girdiği
Aç yalın yürüdüğü
Maksudu bir sapaştır

Hak rızasında kaçır
Heva yolunda uçır
Kibr ü kin buhl ü hased
Bunlar nefse yoldaştır

Nefs ölümünü anmaz
İşin sonunu sanmaz

Öğüt vermez hem almaz
Sanki bir katı taştır

Riyadır hep taati
Hod benliktir adeti
Terk ettir adetini
Evliyaya ulaştır

Kanaat kılıcıyla
Kes nefsinin başını
Nefse uyup canını
Tab mihnete ulaştır

Uyma nefsin itine
İriş mürşid katına
Nefsine uyar isen
Var it gibi dolaş dur

Nefsi kogıl aşka uy
Devişlikten doy hem doy
Devişlikten doyanın
Varı yolda taraştır

Bağla nefsin itini
Yemesin halk etini
Emin olma nefsinden
Deme nefsim yavaştır

Keser tama' damarın
Urur nefsin boynunu
Gör aşıklar nefis ile
Dün gün nice yavaştır

Bu eşrefoğlu rumi
Nefsini öldürel
Kanda başka Dost yüzü
Gözlerine tutaştır

AŞIKIN GÖNLÜ

Aşıkın gönlü hermişe aşk ile pürnurdur
Ol gönül nite öle çün aşk ile ma'murdur

Aşıka herbir makam Tur her nefes mi'raç olur
Aşkı olmayan gönüller ta ebed mehcurdur

Aşıkın her kanda baksa gördüğü Dost yüzüdür
Canı mest anın içindür gözleri mahmurdur

Kafirin aşkıyle küfrü akıbet iman olur
Zahidin sa'yi kamu aşksız heba mensurdur

Aşk kitabın aşktan okuyan kamu ilmi bilir
Evvel ahir aşk kitabında yazar mesturdur

Aşk gözüne dolanur iki cihanda nesne yok
Aşk gözüdür Dost yüzün gören dahi meşhurdur

Gel bu aşka mahrem ol ta bulasın ömri ebed
Baki devran sürmeye aşıklara desturdur

Şah-ı kevneyn olmak istersen bu aşka ol esir
Nice yüz bin Süleyman aşk elinde murdur

Eşrefoğlu Rumi gerçek sen eğer aşık isen
Sana ne korku ne gam çün sevdiğin gayurdur

Akile bu söz aceb gelür acebdır hem aceb
Aşk makamına akıl ermedi ermez durur

GÖNLÜM OLANIN

Gönlüm olanın sözünü daim söyleyesim gelür
Derd-i hun ile aşıkları her dem toylayasım gelür

Dünya nedir Dost yoluna aşık anı terk itmeye
Bir canım var ol Dost için kurban eylesim gelür

Bu od su ile toprak libasın çıkarıp döküp
Anın vahdet deryasına girip boylayasım gelür

Mansurleyin hayran u mest "Enelhak" demini urup
Aşk meydanına girüp can baş oynayasım gelür

Pervane gibi bikarar şahın cemali şem'ine
Düşüp tutuşuben her dem yanıp parlayasım gelür

Aceb şuride bülbülem dün üzgün kıluram zari
Dost bahçesinin güllerin müdam toplayasım gelür

Eşrefoğlu rumi eydür maksudum anın derdidir
Bir dem dertsiz olur isem can ismarlayasım gelür

BE FENAYA

Bu fenaya sen neden böyle gönül verdin ey can
Ey aceb düşmez mi hergiz önüne ol baki dar

İşbu mal ü mülk oğul kız bağ u bahçe ton u tay
Bunda kalur sen gidersin sinliğe çar naçar

Buna gönül bağlayup mağrur olup kalmak neden
Çünkü bir köprüdür ol gelen geçer kılmaz karar

Niceler bu köprüde yaptı imaretler daim
Ahir ecel seli geldi kıldı anı tarumar

Ger nebidir ger veli ger padişah u ger geda
Gör bu köprüden gelüp kamu nice geçti geçer

Uslu isen sen de geç hergiz imaret eyleme
Usan olma gafil olma geldiğin işi başar

Seni Hak niçün yarattı niye geldin bunda sen
Anı bil kim bilmeğe getirdi seni Girdigar

Geç bu benlik davisinden yokluğu eyle kabul
Hazrete varırsan ahir bari yokluk ile var

Hazrete yokluk ile varan kişi key şad olur
Binüben cennet burakma göriserdir didar

Şöhreti ko şöhret afettir didi Hayr ül beşer
Seni koymaz oda illa işbu namus ile ar

Eşrefoğlu Rumi bu pendi yürü sen sana ver
Ver kanaat cübbesin gey uzlet eyle ihtiyar

NAKKAŞIMIZ

Nakkaşımız bizi ezel bi levn ü renk yazupdurur
Levh-i gönülden gayrının nakşını hep bozupdurur

Kullab urup canımıza dün gün çeker kendüzüne
Külli cihandan serteser meylümüzü üzüpdürür

Yer gök dahi olunmadan "Kalü Bela" söylenmeden
Kendü cemalin görmeğe gözgü bizi düzüpdürür

Ol gözğüye her dem bakar aşıkları oda yakar
Niceler ol Mansurlayın kül oluban tozupdurur

Gör aşık nider ten ü canı dün ü gün anı ister anı
Gel gör anı sevenleri dü cihandan bezüpdürür

Gör aşıkı avaredür azmi heman ol yaredür
Düşübeni ile şara alemi ol gezüpdurur

Bu Eşrefoğlu Rumi'yi aşk deryasının mevcleri
Taştan taşa çala çala mahveyleyüp ezüpdürür

GER OLA ÖMRÜM

Ger ol ömrüm cihanda sad hezar
Sanmanız benden gide bu derd-i yar

Ger ölem toprak ola sünüklerim
Toprağımda buluna aşktan eser

Ger kıyamet ola topraktan duram
Çağırım Dost Dost deyu virem haber

Yoğudu bu yer ü gök ins ü melek
Aşık idim anda ben ruy-i nigar

Ben anınla aşık u maşuk iken
Dahi ne deyyar var idi ne diyar

Deprenür dil yoğidi henüz dahi
Ben anı zikr eder idim bi karar

Şimdi bu aşktan nite ayru olam
Çün ezelden gelmişem mest-i humar

Mal ü mülk ü hanümanım aşkdürür
Niderem kevneyni ben aşksız ey yar

Gösteren aşkdır bana ol Dost yüzün
Dost'a varur kim ki bu aşka uyar

Kim ki andan bunda aşık gelmedi
Oldur ol kim yürüyüp dünya kovar

Eşrefoğlu Rumi ezelden ta ebed
Şöyle aşık geldi hem aşık gider

Anınçün sözleri hep mestanedir
Mest olanlar hemişe cana kıyar

Aşık-ı şuride dil mest ü harab
Aşk oduna tutuşup daim yanar

AŞKIN OLDU

Aşkın odu şol cana kim eser kılur
Her dem bela oklarına anı tutup siper kılur

İksiri hakiki dedikleri beladır ey püser
Kim nuş ederse meyini safi zer kılur

Aşkın belasını kim baş üzre çeker olsa
Ol devletlü başa Dost her dem nazar kılur

Aşk güheri bela bahrinin dibindedir ey aziz
Pes güher isteyen kişi belayı ihtiyar kılur

Rahat-ı nefis isteyen kıl ucu duymaya aşktan
Bi derd olan beladan gör kim nice hazer kılur

Eşrefoğlu Rumi aşık isen belakeş ol
Gör sade fi bela ile katre-i güher kılur

Eyyub gibi sabr eyle beladan inleme zinhar
Aşk eri bela zehrini sabr ile şeker kılur

ŞOL Kİ CAN

Şol ki can vermez bu yolda pes niçin canan diler
Müddeidir ko anı kim Dost'u ol yalan diler

Dost yolunda aşka önce can vermek gerek
Zira ol Dost aşkını bi dil ü bican diler

Varını ver Dost derdinden alıgör zerrece
Ta kim sana da diyeler derdi var derman diler

Her kimin gönlünde kim Dost derdi yok adem değil
Düşmüş ol hayvan ıyşe dün ü gün husran diler

Aşkın aşka nişanı vardürür belli beyan
Fariğ-i kevneyn olur ne assı ne ziyan diler

Kibr ü kin olduğu yerde aşk gelüp kılmaz karar
Aşk harablıklar sever mamurları viran diler

Eşrefoğlu Rumi diler aşka vereli hep varını
Bi murad olup yürür ne vasl ü ne hicran diler

HER KİMİN

Her kimin kim aşkı yok hayvandürür
Gerçi kim surette ol insandürür

Sureta insan veli hayvan sıfat
Ma'nide ol "belhüm edal"dendürür

Aşkı olmayan kişinin canı yok
Samiri gavi gibi bicandürür

Bu mişede her kişi şir olmaya
Kimi tilki kimi aslandürür

Her hacet la'l olmaya ey bi basar
Kimi yakut kimisi mercandürür

Aşıkın mihr ü vefa sıdk u safâ
İşi daim lutfile ihsandürür

Aşıkın işi tevazu' meskenet
Gözleri yaş müdam seylandürür

Aşksızın gör kim bahıl ü nakes ü şum
Nefsi itin yicerür sekbandürür

Aşıkın kalbi selim keffi kerim
Dost yolunda canı da kurbandürür

Aşksızın gönlü daracık söyleme
Zemheri şiveli bir nadandürür

Aşıkın gönlü müdam kaynar taşar
Taşra atar dürlerin ummandürür

Aşksızın her bir sözü bir ok gibi
Dokunur sanki katı yaydandürür

Aşkın cümbüşleri tatlı şirin
Her duası dertlere dermandürür

Aşksızın her taati olur heba
Aşkın küfrü dahi imandürür

Aşkın varı yol içinde sebil
Nesine hükm idesin fermandürür

Aşksızın yeri cehennem esfeli
Sekiz uçmak aşka meydandürür

Gerçi aşık sureta miskin fakir
İlle manada ulu sultandürür

Her kimin kim aşkı var cahil değil
Zira her müşkil ana asandürür

Eşrefoğlu Rumi'nin her bir sözü
Aşk ile bir bahr-i bi payandürür

GÖNLÜMÜN

Gönlümün bir köşesinde Arş-ı Rahman gizlidir
Katremin bir kartesinde bahr-ı umman gizlidir

Zerremin bir zerresinde nice bin şems ü kamer
Arife bu söz ıyan ille avamdan gizlidir

Bu vücudumda benim bir kuş vardır ol kuşun
Avcı içinde temamet iki cihan gizlidir

Lamekan u binişandır ol kuşun yaylakları
Ol kuşun havlasından sırr-ı Sultan gizlidir

Ol kuşun Şah ile ahdi var ezelden ileru
Bir melek bilmez nedir ol ahd ü peyman gizlidir

Ol kuşun avı şikarı Dost vaslıdır hemin
Anınçün dost ana munis ü mihman gizlidir

Ey aceb böyle iken Ya Rab nedendir bu kuşun
Hiç iniltisi tükenmez yüreği kan gizlidir

Derde düşmüştür yanar zari kılur ol dün ü gün
Zarisi ol Dost firakı bağı püryan gizlidir

Ol kuşun vasfı öküştür diyedim illa nidem
Müddeiden korkarım gönlünde güman gizlidir

Suret-i insanda gel insanı bil insan isen
Suret-i insanda bu manay-ı insan gizlidir

Manay-ı insan bil kim bilesin Hakkı ayan
Manay-ı insanda ol sıfat-ı Subhan gizlidir

Eşrefoğlu Rumi bu remzi yine arif bilir
Bilmedi bilmeye her ami vü nadan gizlidir

EY GÖNÜL BİR

Ey gönül hiç derde düş kim anda derman gizlidir
Gel karış bir katreye kim anda umman gizlidir

Terk edip canı cihanı gey feragat cübbesin
Bu feragat cübbesinde sırr-ı Sultan gizlidir

Değme bir derviş hakire hor görüp hor bakma kim
Gönlümün her köşesinde Arş-ı Rahman gizlidir

Muhib ise can u dil bulur hayat-ı cavidan
Dervişin herbir sözünde ab-ı hayvan gizlidir

Gör bu Eşrefoğlu Rumi bahr-ı aşkta neyledi
Can u başı terk edip can u cihanda gizlidir

NOLİSERSE

Noliserse ko ki olsun oliser
Tek gönül Mevlayı bulsun noliser

Akıbet şu göze toprak doliser
Bir gün evel ko ki olsun noliser

Aşk bağında taze güller açılır
Ömür bağı ko ki olsun noliser

Aşk deryası cuşa gelmiş kan akar
Aşık-ı biçare dolsun noliser

Bu deryaya düşen aşık öliser
Ölür ise aşık ölsün noliser

Dünyanın mansıblarını lezzeti
Eşrefoğlu alan alsın noliser

YÜREĞİME

Yüreğime Dost derdi urdu türlü yareler
Kim tabibler ana bulmaz ne deva ne çareler

İlla olur Dost vaslı ana derman ü tabib
Andan özge her ne kılsam yüreğimi pareler

Kim ezel günde Şah'a mahrem-i esrar ise
Haldaşımdır razdaşımdır gelsin ol avareler

El tutuşup gidelim Dost'tan yana ive ive
Bizi bunda aldamasun işbu aklar kareler

İlmine mağrur olanlar kaldı aşktan bi nasip
Aşıkın bir lem'asına irmez ol biçareler

Alidir aşk meclisi biderd olanlar eremez
Gönlü biderdin katıdır sanki seng-i hareler

Aşık-ı şurideler şuride şeyda oluben
Taş gibi gönülleri yumşak muma döndüreler

Dost derdiyle hemişe teşne dil olanları
Dost vaslı şerbetiyle daima suvareler

Eşrefoğlu rumi'ye sorar isen Dost kandedir
Diye yir gök Arş u Kürs dopdoludur hep areler

İlla görmez anı bu ten gözü can gözü gerek
Can gözün açmağa bir mürşid katına vareler

BAHR-İ UMMAN

Bahr-ı umman kuşuyem yerim mekanım andadır
Bunda adım süregeldim dü cihanım andadır

Mevc urup ol bahri umman bunda bıraktı beni
Dürr-i bi hemta benim ma'den-i kanım andadır

Çağa çaylak baş açık yalın ayak geldim garib
Tac u tahtım mal u mülküm hanümanım andadır

Bunda tuzağa tutıldum ben de düştüm nagehan
Bülbülüm zariliğim ol gülistanım andadır

Bunda geldim Eşrefoğlu Rmvi dediler bana
Dahi bundan özge benim ad u sanım andadır

GÖNÜL DERDİ

Gönül derdi ile yarın
aceb şuride şeydadır
Bu aşk içinde sankim ol
Bugün Mecnun-i Kaysa'dır

Ben eydürem ki ey gönül
O baki Şah sen de bir kul
Bu aşk senin haddin değil
Bu bir olur temnnadır

Gönül hiç sözüm işitmez
Gelüp kendüyi cem itmez
Beni bıraguben gitti
Durağı kuh u sahradır

Nasihatten direm bir söz
Bana hüccet kılur yüz söz
Direm bunu koyup gitme
Bana dir bu ne gavgadır

Ben eydürem bu yol uzak
Bu yola çok gerek yarak
Dedi bu yolda yok olmak
Hep esbab-ı müheyyadır

Dedim bu yol belalıdır
Cefa mihnetle doludur
Dedi kahrı nuru anın
Benim gözüme tutyadır

Dedim gönül bu yolda bil
Gerektir ağular yutmak
Dedi aşk ile zehr içmek
Bana sükkar u helvadır

Dedim gönül bu yolda sen
Gerek bin kez veresin can
Dedi bir günde bin kez can
Verirsem dahi sezadır

Dedim nola gönül gelsen
Benim bir halimi sorsan
Dedi bu yolda ben ü sen
Demeklik külli hatadır

Yine dedim ki hey gönül
Bu sevda key uludur key
Dedi sen beni yoğa say
Bu aşkın işi böyledir

Dedim gönül ki kendüden
Kimesne bu yola varmaz
Dedi benim bu varmağım
Girü anınla anadır

Bıraktı halkı gözünden
Geçüben kış u yazından
Elini yudu özünden
Hemen maksudu Mevla'dır

Bu Eşrefoğlu Rumi'nin
Ulaştı gönlü çün Dost'a
Temam kevneyni unuttu
Gönül dost ile tenhadır

Dahi gönül sözü çoktur
Eğer dersem anı olmaz
Ne hacet söylemek a'mma
Bilir arif ki ol nedir

BENİM DİRDİM

Benim derdim emi yarin gamıdır
Bu cismim merhemi gözün nemidir

Ahımdan zarlığımdan iniltimden
Feleklerde melekler hep semi'dir

Kimin gönlünde kim bu derd odu yok
Kamu hayvanların kemden kemidir

Bu derd oduna kim yandı göyündü
Bilin anı kim kamil ademidir

Yedi tamu odu bu derd odunun
Katında sanki bir kıvılcımıdır

Bugün bu derd oduna yanmayanın
Yarin düzehte yanmak lazımıdır

Saadet gencinin kilidi dilin
Sorarsan ehli-i derdin bir demidir

Saladur gelsin ol pervane aşık
Bu derd oduna yansın kim demidir

Bu derdten eşrefoğlu Rumi ölse
Elem değil düğünü bayramıdır

NİDEYİM

Nideyim sabr edebilsem kavn ü mekan oda yanar
Veli ah eyler isem kevn ü mekan oda yanar

Boyadı her yüzünü ah ile zarım tütünü
Bu iniltim işiten cümle cihan oda yanar

Firkatin oduna ya Rabbi yanar yedi tamu
Yine hicran oduna kevn ü mekan oda yanar

Eşrefoğlu Rumi yanagör kuy-ı kenarında anın
Ko desinler Rumi'ye ibn-i filan oda yanar

SENİ BUNDA

Seni bunda komazlar gönlünü bundan götür
Terk eyle ikbr ü kini bir gönül ele götür

Buna gönül bağlayıp nefsine uyar isen
Ol nefsin alır seni doğru tamuya iletür

Bunda kimesne kalmaz gelen gider eğlenmez
Yol düşvar korku kati işini bunda bitür

Bunda bitmeyen işler anda da bitmeyiser
Gafletten uyar canım aklın başına yetür

Kanı bunda gelenler mülk benimdir diyenler
Şimdi görünce anlar toprak oluben yatur

Mülkün ıssı bellidür ya bu davalar nedür
Var utan davayı ko tab yüz karasun artur

İşte bul Tanrı hasın sildir gönlümün pasın
Gir evliya yoluna canın rahmete yatur

Fırsatın elde iken düşmenzile eriş gör
Bu derbendi geç dahi var şad oluben otur

Eşrefoğlu Rumi var iken öğüdünü sen al
Kevneyni ardına at yüzün Hazret'e götür

BİR DEM DİLİM

Bir dem dilim tuta idim
Aşk komaz beni söyletir
Aceblemen söylediğim
Aşkın adeti böyledir

Bu aşk beni deli kıldı
Aklımı başımdan aldı
Mecnun gibi dün ü günü
Zari kıluban inletir

Aşktır beni benden alan
Sevdiklerimden ayıran
Kimdir aşka karşı duran
Şahları baştan aladır

Aşk kime kim saldı saye
Başını verdi gavgaya
Mansurlayın esrük deli
"Enelhak" davi eyletir

Acebdir bu aşkın işi
Gönülden sürer teşvişi
Gözlerden akıtır yaşı
Yürekte odu biledir

Her kimin aşkı var ise
İçinde od yanar ise
Zehi bahtlı anın canı
Sohbeti şol Dost iledir

Aktır gönülde nur olan
Aşktır Musa'ya Tur olan
Aşktır ki İsa deminde
Öüler diri kıladır

Gel aşık ol şad olasin
Gussadan azad olasin
Dürri yetimi bulasin
Bu aşk bahrine daladır

Eşrefoğlu Rumi söyler
İle şara haber eyler
Kim ki aşık olmak diler
Gelsin beri ol saladır

SEN EZEL

Sen ezel Sultan idin Şimdi niye oldun esir
eksiĝin yok bay idin böyle neden oldun fakir

On sekiz bin alemin halkı sana müştak idi
Yerde gökte hep melekler sana olmazdı nazir

Bakar idin dost yüzüne iŐitirdin Dost sözünü
Ey aceb noldu sana Şimdi kr oldun hem saĝır

Lamekan kafında kayme kuruben yağlar idin
Şimdi haristan iÇinde kaldın uş hor u hakim

Şahbaz-ı kuds idin hem mahrem-i Sultan idin
Şimdi Şöyle sen neden bigane düŐmüŐsün debir

Şah ile kıldıĝın ol ahdi meĝer beklemedin
Getrp sen Şah katında yüzüne key ulu gir

Habs iÇinde sen bu can Yusuf'un evkar eyledin
Bu beden Mısır'na nefsin divini kıldın emir

Bu harabatın hayalatı tamam aldı seni
HiÇ demeysin ki serencamım ne oliser ahir

Ol uzak yollara sen bir gün gidersen nagehan
Azıĝın yok yalın ayak hem yayan yolun aĝır

Ne Şehre uĝrar yolun ne hod pazara hazır ol
Bundan al erzak binit yükünü bugün devşir

Gel beru tevbeye gel gayret demidir gayret et
Gayrı terk et kim sana ol ola gir  destgir

Yoksa toprak olıcak hiÇ tevbeye ermez elin
Nice bin yıllar edersin zar u feryad u nefir

Her ki tevbe kıldı birkaç gün ölümden ileru
İŐitenler anın adın "Rahmetenlillah" okur

EŐrefoĝlu Rumi bu sözün sanadır key işit
Can kuşun uŐurmadan gözün aÇ aklını dir

NakŐa aldanmaya gr kim cda dŐmeyesin
Dost yüzünden gözün ayırma canı başına dir

CEMALİN SEYR

Cemalin seyr edip ismin andığım
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir
Aşkın ile gönlüm pasın açtığım
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir

Senin sözün hem vücudun mutlaktır
Ol gül yüzün iki cihanda aktır
Yer yüzünde halifelerin çoktur
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir

Müridleri hatalardan saklarsın
Münkirleri sır okuyla oklarsın
Kutbüzzeman dört köşeyi beklersin
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir

Nakiblerin sancağını götürür
Nice münkirleri yola getirir
Halifelerin yanında oturur
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir

Eşrefoğlu eydür aşkın elinden
Kimse mahrum kalmaz senin yolundan
Gerek bunda gerek Bağdat ilinde
Bize himmet eyle Şeyh Abdülkadir

BU DİRDİMDEN

Bu derdimden inler idim derdim bana derman imiş
Biderd olan kimselerin den adı müslüman imiş

Biderd olan insan değil hiç ameli olmaz kabul
Derdsiz kişi bu alemde bir yularsız hayvan imiş

Hayvan demem insan deme hergiz yaramaz bir eme
Çün ermedi aşka deme varsın kim ol bican imiş

Ko gitdin o derdsiz ebter bu derd bize derman yeter
Kim bundan anda derd ilter yardımcısı Sübhan imiş

Derdlilerin ah u suzu hoş cuşa getirir bizi
Derdsizlerin serd serd sözü kati zemheriden imiş

Derdsizleri görür gözüm yanar içim göner özüm
Ki ol biçare görsüzün kılavuzu şeytan imiş

Maksud bu ilm ü amelden bir derd-i ah ü suz imiş
Çün derd ü ah ü suzun yok bu ad sana buhtan imiş

Gel Dost derdine düş yürü biderd olandan gen yürü
Biderd olanların yeri cehennemde katran imiş

Kim ki bu derde düşmedi bir mürşide erişmedi
Çiğdir ol dahi pişmedi pes süstliği andan imiş

Gelsin derdli aşık kanı versin canı alsın ayır
Dost yoluna olmak fani aşıklara erkan imiş

Eşrefoğlu Rumi senin gün gün artsın derdin hemin
Çün katında bu dünyanın varı yoğu yeksan imiş

Bunun fani lezzetine aldanmağıl şöhretine
Mağrur olma devletine hilesi çok fettan imiş

SENİ SEVEN

Seni seven aşıkların
Göz yaşı dinmez imiş
Hem seni maksud edenler
Dünya ahret anmaz imiş

Ölmez imiş aşık canı
Hiç dağılmazmış teni
Aşk kimi kim kıldı fani
Ana zeval ermez imiş

Gönlün sana verenlerin
Eli sana erenlerin
Gözü seni görenlerin
Devranları dönmez imiş

Aşkına düşen canların
Yoluna baş verenlerin
Aşk bülbülü olanların
Kimse dilin bilmez imiş

Kim ki gerçek sever seni
Yoluna kor teni canı
İster seni dün ü günü
Huri'ye aldanmaz imiş

Aşkın ile bilişenler
Senin ile buluşanlar
Sen Sultan'a ulaşanlar
Ebedi ayrılmaz imiş

Yok yoluna gelenlerin
Hakk'ı gerçek sevenlerin
Nişanı budur anların
Mala cana kalmaz imiş

Sen Leyli'yi görenlerin
Mecnun olup kalanların
Kendüzünden varanların
Kimse halin bilmez imiş

Eşrefoğlu Rumi senin
Yansın aşk oduna canın
Aşk oduna yanmayanın
Kalbi safi olmaz imiş

CANA CEFA

Cana cefa kıl ya vefa
Senden hem ol hoş hem bu hoş
Ya derdin gönder ya deva
Senden hem ol hoş hem bu hoş

Hoştur bana senden gelen
Ya hil'attır yahut kefen
Ya taze gül yahut diken
Senden hem ol hoş hem bu hoş

Halimi bir dem soragel
Diler isen bağrımı del
ey lutfu hem kahrı güzel
Senden hem ol hoş hem bu hoş

Ya bağ u ya bostan ola
Ya ben ü ya zindan ola
Ya vaslu ya hicran ola
Senden hem ol hoş hem bu hoş

Gelse celalinden cefa
Yahut cemalinden vefa
İkisi de cana safa
Senden hem ol hoş hem bu hoş

Gahi nuş u gahi nişdir
Gahi merhem gahi rişdir
Eşrefzade hem dervişdir
Senden hem ol hoş hem bu hoş

OL DOST'U

Ol Dost'u ben sevdiğim
Bu canımdan ilerü
Ol Dost'u ben gördüğüm
Bu gözümden ilerü

Ezel ebed olmadan
Sohbet anınla idi
İşitirdim sözünü
Bu guşumdan ilerü

Ben kul idim ol Sultan
Olmamıştı ins ü can
Okur idim medhini
Bu dilimden ilerü

İlk ol mu sevdi beni
Ya ben mi sevdim anı
Ol beni sevmiş idi
Bu sevgiden ilerü

Sevdi beni yarattı
Aşkın oduna yandı
Aldı bu gönlü gitti
Şol gönlümden ilerü

Ben oradan aşkıttım
Aşka evvel eriştim
Sevişirdik anınla
İlerümden ilerü

"Levh u kalem" yoğ idi
Ben anda pinhan idim
Key onla kande idim
Benliğimden ilerü

Andan kaynadım taştım
Geldim gürbete düştüm
Nice göz yaşı saçtım
Bu yaşımdan ilerü

Halim dilim bilinmez
Derde derman bulunmaz
Alemde bir derd yoktur
Bu derdimden ilerü

Derdim dinmes dil ile
Ahım iniltim ile
Kimseler ah etmedi
Bu ahımdan ilerü

Her bir aşık bu aşktan
Bir türlü nişan dedi
Biri nişan demedi
Nişanımdan ilerü

Eşrefoğlu Rumi'yem
Söylerem Dost haberin
Bir haber veren yoktur
Haberimden ilerü

GÖRELDEN

Görelde yüzünü yarın
Bela bana şikar oldu
İniltim arttı gün günden
Gözüm yaşı pınar oldu

Gözüm dünyayı hiç görmez
Akar kanlı yaşım durmaz
Bu derd ü bu firak ile
İçim dışım yanar oldu

Aceb ya Rab ne derddir bu
Getirmez gözüme uyku
İçimdeki yanan od hod
Yarelerim yakar oldu

Gönül fikrindedir hayran
Bu can avare sergerdan
Bu sevdaya düşeliden
Dü alem bana dar oldu

İniltim aleme doldu
Gören eydür buna noldu
esirgeyüp bu halk derdim
Geri bana sorar oldu

Benim derdim hemen ol yar
Bana ne il gerek ne şar
Bu can ancak anı ister
Kamusundan bizar oldu

Yüreğim yaresine hem
Gözüm yaşı yeter merhem
Geceler subhedek bu gam
Bana munis ü yar oldu

Gamı yarın heman vardır
Saadet kimde gam vardır
Şular kim gerçek erlerdir
Gamı bugün çeker oldu

Var Eşrefoğlu Rumi var
Bu derdi kılma aşikar
Sana çün dürd-i zehrin yar
Dolu dolu sunar oldu

ZEHI AŞIK

Zehi aşık ki maşuku Hak oldu
Zehi kulah ki Hak sÖze sak oldu

Zehi göz kim gözetir daim anı
Zehi dil zikr-i Hak anda çok oldu

Zehi gönöl ki Hak aşkıyla doldu
Cihanın zehri ana tiryak oldu

Zehi nefis Hak'tan özgesin unuttu
Ana "ircii" erdi mülhak oldu

Ne can kim تنها geldi bu cihana
Nazar kılmadı ferd-i mutlak oldu

Zehi kim dün ü gün kıldı taat
Varıcak Hazret'e yüzü ak oldu

Bu varlıktan geçen erişti vara
Yok olmadan ol aşık kim yok oldu

Beka bulmak dilersen var fena ol
Bekaya yol fenaya varmak oldu

Toz oldu kalktı yerden götürüldü
Ayaklara şular kim toprak oldu

Cihanda ölmedn şunlar kim öldü
Ölümsüz dirliğe ol elyak oldu

Bu şöhretten geç Eşrefoğlu Rumi
Ki aşıklara şöhret tuzak oldu

Elin çek fariğ ol cümle cihandan
Sana çün bu cihan bir uğrak oldu

MÜFLİSİZ

Müflisiz iki cihanda aşka verdik varımız
Pişemizdir Dost sevmek koduk özge karımız

Nideriz biz dü cihanı çünkü bulmuşuz anı
Andan artuk can u dilde yokdürür tekrarımız

Bu safanın safisin içdik safadır kalbimiz
Masivadan aynamızda zerre yoktur barımız

Biz teni canı anın yolunda isar etmişiz
Akl ü fehm ü ilm ü zühdden kalmadı deyyarımız

Münkir olma sen bu aşka sıdk ile gel bul safa
Kargadır münkir anın tatmaz bizim sükkarımız

Siz bizim bizden bize gittiğimiz kılman aceb
Bir nefeste iki iyd eder bizim tüccarımız

Zahida var var ki bu aşkdan duyarın yok senin
Bilmedi bilmeyiser biderd bizim esrarımız

Kimyayı aşkı bulduk misi altun ederiz
Ortadan çıksın zagal kim safdır pazarımız

Biz fena olup fenadan key fenaya yetmişiz
Şöyle kim mnavh olmuşuz hiç kalmadı asarımız

Aşk ile olduksa fani Dost ile bulduk beka
Çün bekayı asl oldu bakidir envarımız

Levnimiz bi levn ü renktir niteliksiz nurumuz
Ruhumuzda daim esrük yokdürür huşyarımız

Sen bu Eşrefoğlu Rumi'nin sözün tanlama kim
Dahi bundan özgedir aşıklara ihbarımız

BIAR OLUGÖR

Biar olugör kim arile yar ele girmez
Dek durmağ ile rü'yet-i didar ele girmez

Bülbül gibi kıl tabeseher her gice efgan
Yatma ki gül vakti geçer gülzar ele girmez

Ko ikiliği birliğe gel bir ile bir ol
İnkarını ver alıgör ikrar ele girmez

Nefs bütlerini hurd edüben sen de Halil ol
Gir aşıkın esrarına kim esrar ele girmez

Hep varlığın dost yoluna külli fena kıl
Yok ol yürü bu varlık ile var ele girmez

Sen senliği Dost'a verüben Dost'u alıgör
Kaçırma bu pazarı bu pazar ele girmez

Baş terkin ur iste anı etme tevakkuf
İki sanuben durma geçer gırsat-ı didar ele girmez

Eyyub gibi sabr eyle derde kılına şikayet
Aşk avcısına beladan özge şikar ele girmez

Tut pendini bu Eşrefoğlu Rumi'nin kim
Dost haberin doğru verir her yar ele girmez

BU AŞK DÜŞTÜ

Bu aşk düştü canımıza bahar eyledü kışımız
Kaygu bulutların sürdü komadı hiç teşviŐimiz

Dilimizde ol Dost adı canımızda ol Dost tadı
Gönlümüzü ol Dost aldı unuttuk yad biliŐimiz

Dost'tur heman endiŐemiz Dost'u sevmekdir piŐemiz
Ol Dost sevmekten özge bir dahi yoktur iŐimiz

Ol sultandır bizi ana kul her dem yeni yeni nuzül
Andadır bu cümle usul andadır her bahŐiŐimiz

Her dem bakarız ol yüze her gün bayram kadir bize
Biz dost'u ayan görürüz düş değil bu görüşümüz

Kande baksam Dost görünür sanma Dost doğar tolunur
Yer ü gök dopdolu Dost'tur bu sözde yok yanlıŐımız

Biz ol dost ile diriyiz Dost'suz olursak ölüyüz
Dost'tur bize ten can olan Dost ile her cünbüŐümüz

eşrefoğlu Rumi eydür Dost bizi Şöyle alıptır
Mahluktan hep kesiliptir alıŐımız veriŐimiz

BİR NİCE DERTTİR

Bir nice derttir ki düştü cana derman istemez
Arttırır günden güne derdine noksan istemez

Aşıka derdi anın besdir gerekmez dü cihan
Bülbülün maksudu güldür bağ u bustan istemez

Neylesün nitsün sarayı padişahı isteyen
Huriye kılmaz nazar cennat-ı rıdvan istemez

Kangı başta kim anın sevdası yoktur ko anı
Zağdır ol murdara gitsin sükkeristan istemez

Kangı canda kim anın aşkı odu yanar müdam
Ta ebed cansızdır ol bican ki canan istemez

şol gönül ki aşkı nur ile münevver olmadı
Kaldı nefsi zulmetinde ab-ı hayvan istemez

Derdin artır sen ey eşrefoğlu rumi arı ko
Derd ile rüsvay olan alemde pinhan istemez

BANA SEN CAN

Bana sen can yetersin can gerekmez
Seni gerek seni kevneyn gerekmez

Senin fikrin ile doldum tamamet
Yeter derdin dahi derman gerekmez

Muradım sensin ey Dost senden özge
Sekiz uçmak ü hür ü gilman gerekmez

Yönü sana vü kıblem ma'budum sen
Iyan gördüm seni güman gerekmez

Beni külli yitürdüm seni buldum
Be ben sensin ben öldüm ben gerekmez

"Enelhak" sırrını faş eylerim faş
Melamet olurum pinhan gerekmez

Sana Dost aşkı Eşrefoğlu rumi
Yeter iman dahi iman gerekmez

CAN VERİR AŞIK

Can verir aşık bu yolda kasd-ı canan eylemez
Küfr ile kılmaz adavet meyl-i iman eylemez

Dünya ahret küfr ü iman nisbeti yok aşkın
Korhu duzehden ümidi hur ü cinan eylemez

Yaz u kış u leyl ü nehar cümle bahar olur ana
Her çiçek gül yok diken azm-i gülistan eylemez

Mescidi büthaneden fark eylemez aşık olan
Kande olsa Dost iledir vasl-ı hicran eylemez

Baktığı yerde görür Dost yüzünü bi levn ü renk
İlla bu sırra melek mahrem ye insan eylemez

Binişan olur nişanın kimse bilmez aşkın
Niteliği hiç belirmez reng ü elvan eylemez

Şems olur zerre iken hem katreyken derya olur
Cuş eder taşra atar ol dürri pinhan eylemez

Tut dilin söyleme Eşrefoğlu Rumi kıl sükut
Arifin sözlerini çün fehm-i nadan eylemez

BU BEN BİMARA

Bu ben bimara yok timar hergiz
Bu resme olmaya bimar hergiz

ezeldendir bana bu derd ezelden
Velikin kılmadım izhar hergiz

Bu derdi sakladım candan dahi ben
Bunu bilmedi nefsi gaddar hergiz

Cihan içinde derdini demeğe
Aradım bulmadım bir yar hergiz

Bu can u bu gönül biganedir çün
Bulara açmadım esrar hergiz

Ebed gününe iletem ben bu derdi
Çü mahrem olmadı deyyar hergiz

Garibim aşıkım hasta vü mecruh
Diyemez derdini diller hergiz

Dünüm günüm inilti ile geçti
Ünümü duymadı ağıyar hergiz

Tütünüm tütmedi yandım kül oldum
Külümden kalmadı asar hergiz

Ne şirin tatlı derddir işbı derd kim
Buna öykünmedi sükkar hergiz

Sükut et eşrefoğlu Rumi tınma
Bu remzi alnamaz huşyar hergiz

Bu derdden mest olup mestanelik kıl
Başından gitmesin humar hergiz

BU AKL Ü FİKR

Bu akl ü fikr ile ol can bulunmaz
Nice yıl oldu sergerdan bulunmaz

Denizler içirim susuz geçirim
Beni kandurası umman bulunmaz

Yitürdüm Yusuf'u Ken'an içinde
Yusuf bulundu Ken'an bulunmaz

Bu derde nice yanarsın ey derviş
Gerek göyün gerekse yan bulunmaz

Bu derde mübtela olmuş cihanda
Bu Rumi gibi bir insan bulunmaz

BAŞ KO TEVHİDİ

Baş ko tevhide koma zinhar
Can verip tevhidden ayrılma ey can

Tevhid olur zira sermayen senin
Can içindeki asıl mayen senin

Tevhidi terk etme zinhar ey aziz
Tevhid için gönlüne eyle temiz

Her kimin kim tevhide yok canımı yok
Can mıdır ol can kim anın imanı yok

Tevhid eden dildir ol yanılmayan
Tevhid edendir tamuda kalmayan

Tevhid eden dile Hak tanık ola
Tevhid eden gözler uyanık ola

Tevhid edeni oda yakmayalar
Boynuna zincirleri takmayalar

Tevhid edenden kaçır şeytan-ı lain
Tevhid eden mekr-i şeytandan emin

Tevhid ehlidir Hakk'adoğru giden
Tevhidi koyandır ol eğri giden

Her amel kim kılasın tevhid ile
Zerresiyle tamam yer ü gök dola

Tevhid olmazsa kamu olur zagal
Yer ü gök ehli kadar kılsan amel

Tevhidi sen gaflet ile demegil
Gönül canı ile tevhide söylegil

Müminin tevhide kaç yerde gerek

Canda vü gönülde hem dilde gerek

Candan öte tevhide vardır makam
Has bilür anı veli bilmez avam

Tevhidini muhkem eyle canda sen
Dimegil tevhidi ancak dilde sen

Muhkem olmak diler isen tevhidin
Tevhidi can u gönülde berk edin

Tevhidi muhkemdir ol azad olur
Tevhidi muhkemdir anda şad olur

Tevhidin muhkem ise buldun Hakk'ı
Tevhidin yok ise sen oldun şaki

Şunların kim dili söyler tevhidi
Canı bilmez nicedir tevhid tadı

Ol behayimden dahi azgundurur
Cife öğer sanki bir kuzgundurur

Olur ol hak değil gafil kişi
Zihi kim düşvar olur anın işi

Variddir Kur'an'da ayet bu söze
Hak Çalap "Belhüm edal" dedi size

Eşrefoğlu Rumi'nin sen ey Ganı
Can içinde muhkem et tevhidini

Dili zakir, gönlü aşık, canı mest
Tevhidin iderdi olmadın "elest"

Kamu yerde tevhidini söylesin
Canı tevhidinden ayırı olmasın

ARİFİ GÖR

Arifi gör değme sözü söylemez
Değme bin söze cevabı bir dilmez

Ger yürüye gerine ger uyuya
Her nefes haşa ki bihude vire

Uykusundan uyanır Allah der
Her nefes kim vire yar Billah der

Gicelerin ekserisin uyumaz
Gahi tesbih gah namaz u gah niyaz

Kimseyi ya medh ü ya zem eylemez
Ya bu yavuz ya bu iyü olsa dimez

Tınmayup tutar Hakk'ın fermanını
Hak yoluna teslim eder canını

Zayı itmez bir demi bir saati
Zikr ü tesbihtir dilinde adeti

Çün dilin tuttu bular söylemedi
Alem içre söylenür hem adları

Bunda işlerin bitirüp gittiler
Vardılar ol ulu Şaha yettiler

İşte nefis elinde biz kaldık zebun
Canlarımıza bu nefis urdu düğün

Ya İlahi sen medet kılğıl bize
Sen sabırlık ver bizim dilimize

Eşrefoğlu Rumi sen tut dilini
Gazrete arz eyle her dem halini

Her kula "kadiyyulhacat" oldürür
"Alim ül sırr ül hafıyyat" oldürür

UZLET EHLİ

Uzlet ehli doğru gider cennete
Uzlet ehli uğramaz hiç m,hnete

Uzlet ehlinin riyasız taati
Uzlet ehlinin Hakk'adır himmeti

Uzlet ehlidir Çalap sevdiği kul
Uzlet ehlidir ata verdiği kul

Uzlet ehli bilişir Allah ile
Uzlet ehli buluşur ol Şah ile

Uzlet ehlidir sevip hem sevilen
Sen bu uzletten kaçarsın pes neden

Uzlet idüp oturan insan olur
Hergelede yürüyen hayvan olur

Kim halktan kesilir Hakk'a ulaşır
Hakk'ı koyandır ki hakla dolaşır

Çık bu halktan Hakk'ı halvet istegil
Hakk'ı halvette bulursun belli bil

Dost'u bulan cümle halvet buldular
Her kim ki Dost diler halvet diler

Eşrefoğlu Rumi halktan yüz çevir
Ol ulu dergaha var yüz yere vur

Oldürür ol cümle derdlere deva
Andan artuğu kamu nefis ü heva

ÇOK YİYENLERDİR

Çok yiyenlerdir ibadet etmeyen
Çok yiyendir doğru yola gitmeyen

Çok yiyendir bu işi başarmayan
Çok yiyendir hak cemalin görmeyen

Çok yiyendir nefis arzusun kovan
Çok yiyenlerdir bu dünyayı seven

Çok yiyenlerin teni olur ağır
Çok yiyenlerin kulakları sağır

Çok yiyenler gaflate dalmışdürür
Çok yiyenler dünyaya dalmışdürür

Çok yemeklidir kafirler hasleti
Çok yiyenler göre yarın mihneti

Çok yiyenlerin gözü görmez yolu
Çok yiyenlerin zikir etmez dili

Çok yemeklik key ulu mihnetdürür
Az yemeklik bil büyük devletdürür

Az yemektir enbiyalar hasleti
Az yiyenlere Hakk'ın inayeti

Az yiyenlerdir Hakk'a gönül veren
Az yiyendir Hak didarını gören

Az yemekten evliya olur kişi
Az yiyenlerin Hakdürür teşvişi

Az yiyendir cennete doğru giden
Az yiyendir dün ü gün ta'at iden

Az yiyenlerin olur nefsi halim
Az yiyenlerin olur kalbi selim

Az yiyenler söylese hikmetdürür
Az yiyenin baktığı ibretdürür

Az yiyenlerin Hak ile sohbeti
Az yiyenlerin alidir himmeti

Kim ki az yir az söyler az uyur
İyiliğe yavuzluğu devşürülür

Eşrefoğlu Rumi çok yimeği ko
Az yimeği idegör kendine hu

VAR KANAAT

Var kanaat ihtiyar et sabr ile
Kim kanaat etse gizli genc bula

Sabr eden kullarını Allah sever
sabr edenleri Çalab kendi öğer

Sabr edenlerdir muradına eren
Sabr edenlerdir behište ön giren

Sabr edenler bulur ecri bihisap
Sabr edenlere ağı sükker çulap

Sabr edenler evliya oldu kamu
Uçmak oldu sabredenlere tamu

Kim ki sabr ede belasına Hakk'ın
"Rahmet ullahı aleyh" adın okun

Kim ki sabr ede günah işlemeye
Anı şeytan-ı lain taşlamaya

Kim ki taat zahmetine sabr ede
Sorusuz dosdoğru uçmağa gide

Kim ki kakıduğı dem sabr eyleye
Hak anı rahmet hanıyla toylaya

Kim ki yoğa sabr ede varın vere
Şeksizin ol Hak didarını göre

Sabr ile malum olur esrarı Hak
Sabr ile bilindi her müşkil sebak

Sabr ile toprağa altun ettiler
Sabr ile gökteki kuşu tuttular

Sabr ile düşmana buldular zafer
Sabr ile derman her derde erer

Ya İlahi Eşrefoğlu Rumi'ye
Sen sabırlık ver ki aşkına doya

Aşkına dağlar ü taşlar doymadı
İlla sabırlar bu aşkı daymadı

BU UYKU

Bu uyku rahatına olma mağrur
Sakin kim itmesün Hak'dan seni dur

Ömür sermayesini yele verme
Bidaatını kamu seyle verme

Bu uyku bil ki şeytan tuzadır
Cami' a'zanın ol uyku bağıdır

Uyuma gaflet ile her giceler
İşittin hiç uyumadı niceler

Eğerçi uykuya Hak dedi rahat
Velikin demedi subha değin yat

Şular kim uyudu durmadı dünle
Tut anı öldü evi ana sinle

Bil andan yeğ öten kümeste bednus
Çağırup Zikrullah ider o horos

Geçer uykuda bu dünler seherler
Uyanıp kılmadın derd ile ahlar

Bu uyku gaflet ile seni yıktı
Ki aklın nefsin elinden sınıktı

Nice gaflet nice uyku uyana
Zehi mağbunluk uykuya uyana

Ne yatarsun ey Eşrefoğlu Rumi
Göre aşıkları yatur uyur mu

İLAHİ SEYYİDİ

İlahi seyiddi settar Mevla
Teveccüh dergahına geldim Hüda'ya

Benim hacat ile gönlüm doludur
Veli nidem bu nefis bedhuludur

Günah yükümü arkama uruben
Acz toprağına yüzüm sürüben

Tevazu birle el sana götürdüm
Tapuna yüz karasını getirdim

Bilürem Padişah-ı biniyazsın
Sana yalvaranı mahrum komazsın

Verirsin kullarına istediğün
Bilirsin her kulunun ne didüğün

Yer ü gök ehli hep senden umarlar
Kamusu Hazretine yalvarurlar

Benim dahi günahım çok elim dar
Kapına geldim ey Settar ü Gaffar

Getürürem şefi olMustafa'yı
Nebi- i server-i kan ü vefayı

Senin anınla dostluğun hakkıyçün
O dostukla olan muştluk hakkıyçün

Dilerim Hazret'ine ere ahım
İşitip afvedesin hep günahım

İnayet gözüyle bir kez bakasın
Beni haşa kim odlara yakasın

Bu iman hil'atın ahir nefste
Çıkarıp kılmayasın beni hasta

Beni uryan u rüsvay itmeyesün
Götürüp beni oda atmayasın

Zebaniler eline vermeyesin
Kapından horluğula sürmeyesin

Şuna kim sen iman ihsan edesin
Anı andan girü nite alasın

Göçicek canımız işbu bedenden
Ayırmağıl bizi ey Hak imandan

Bu eşrefoğlu mücrim Rumi miskin
Kapına geldi aç u yalın ilkin

Seni senden diler ol "Şeyenillah"
Ayırma anı didarından Allah

Ki sendedir sana ermeğe çare
Senin derdinden oldu uş avare

Visalin lengeriyle doyur anı
Didarın şerbetiyle kandır anı

Ümidi sen iki alemde ancak
Bilir kim sensin ol ma'bud-ı mutlak

Duamı kıl kabul eyle beni şad
Behakki ahmed ü Mahmud ü Muhammed

Kİ NADAN ELİNE

Ki nadan eline düşmeye gevher
 Sanur nadan anı bir kuru mermer
 Ya olur kem bahaya satar anı
 Ya olur bıragakor kalur ebter

Gel imdi Hakk'a talibsen karındaş
 Var evvel iste bir yahşı yoldaş
 Anı mürşid edin pek tut elini
 Seni menzile ilete kurtara baş

Kılavuzsuz bu yola varamazsın
 Bu müşkül işi sen başaramazsın
 Seni cem etmeğe bir kimse gerek
 Dağılmışsın seni devşiremezsin

Biz bu aşkı candan önden bulmuşuz
 Aşıkı aşk u maşuk bir bilmişiz
 Medresesinde bu aşkın bir ezel
 Okuyup her ilmi hasıl kılmışız

Hak müderrisdi bize ol medresede
 Yoğıdı müşkülümüz her nesnede
 Bunda ol ilmi nite unudavuz
 Ya nite aldaya bizi müfside

Her gelen bu aleme biri abad etmede
 Sırrı zahir olmadı gittikçe viran olmada
 Geldiği yollar bilinmez gittiği rah aşikar
 Kendüzin gitmez sanur amma ki alem gitmede

Bu yolda bekçiler var hiç uyumaz
 Bu yoldan nam ü nişan kimse bilmez
 Bu yolda iz ü toz her giz belirmez
 Gerü döndürür ol hiç kimse komaz

Nice bin evliyalar geldi geçti
 Nice yüz evliya bunda seğırtti
 Birisi kılavuzsuz varmadı yola
 Bu yola bunları mürşid iletti

Muhammed kim Habib-i Hazret idi
Dükali mahluka ol devlet idi
Yer ü gök tamu uçmak gice gündüz
Bular olmaklığa sebeb ol idi

Bu yola ol delil ile yürüdü
Delil olan Cebrail idi
Getürdi Cebrail çekti Burak'ı
Resul Mirac'a gitti ana bindi

Gerekmiş talibe elbette mürşid
Olur pes mürşide uyan muvahhid
Eğer mürşide uymazsan ey talib
Olursun sen ya dehri veya mülhid

Bu yola kim girer ise delilsiz
Anı şeytan kodu dinsiz imansız
Gerektir bil gerektir bir kılavuz
Varamazsın bu yola kılavuzsuz

Bu razı eşrefoğlu Rumi açma
Sınırı bekle zinhar öte geçme
Bu aşk deryasının gevherlerini
Çıkarıp olur olmaz yere saçma

Bilir aşık niçin geldi cihana
İnanır akl ile düşmez gümana
Ne işe geldiyse anı bitirir
Yemez içmez uyumaz kana kana

Bu ten dükkanını var eyle yağma
Başından ta ki gide külli kavga
Kamu sevdaları hep ardına at
Gönlünü dost ile ko şöyle tenha

Beray-ı maslahat bir el ucuyla
Bakar isen dahi bir göz ucuyla
Zira senden bunu yine alırlar
Birine dahi verirler güç ile

Bu dünya kmseye mülk olmadı mülk
Sana denilmedi mi "Limen il mülk"
Buna benim diyen key biedeptir

Pes evvel ahir oldu Malik el Mülk

Bu Eşrefoğlu Rumi gördü alem
Örümcek ağına benzer dahi kem
Buna rağbet gözüyle bakmadı hiç
Taleb kilmadı buna oldu ebsem

Ne denlü bunda nefsin şad idesün
Yarın pişman olup feryad idesün
Uralar makraa diyeler "üsküt"
O vakt ey nefesine uyan nidesin

Gelin insafa ey nefse uyanlar
Demidir kim uyana uyuyanlar
Döneler Hakk'a b-nefsi terk ideler
Bağışlanır bugün tevbe idenler

Tiz idin tevbeyi kon va'deyi siz
Ecel olayı yürür tutar ansız
Düşürür damına elbette bir gün
Bozulur işbu düzgünler gümansız

Bu dünya zevki nefsanilerindir
Bu nefis için cehennem key derindir
Bu nefsin işreti zevki temamet
Cehennemde nedir kandır irindir

Muradı nefis için her iş kim ola
Ol iş murdar ü mühmel şöyle kala
Yarın Hak Hazret'ine kağılacak
Seninle Hazret'e ol bile gele

Seni Hak red ide aybın ola faş
San ol mühmel iş çün oldu yoldaş
Beze senden nebiler hep veliler
Üşe sana zebeniler ura taş

Gel uy bu aşka kim bu aşk bekadur
Bu aşkın daima meyli Hakk'adur
Dilersen kim göresin Hak cemalin
Bu aşk gözgüsüne her dem bekadur

Bu yolda can ü baş hergiz anılmaz
Bu dünya ahiret sağışa gelmez
Veli bican olanın kadri artuk
Anınçündür ki aşık cana kalmaz

Nitekim sende senlik ola mevcud
Kalasın senliğinde şöyle merdud
Musa didi ki "Erni ya İlahi"
Musa'ya "Len terani" didi Ma'bud

Çü Musa kendüden mahv oldu gitti
Musa'ya Hak tecelli andan etti
Anınçündür ki aşık varını hep
Getirdi tiz pazara yoğa satdı

Bu aşk yolunda yokluk oldu izzet
Bulunmadı yoğ olmayınca vuslat
Visalin isteyü yoktan yoğa git
Zira yoklukta zerre illet

Bu yolda gerçek isen cane kalma
Cihan varlığını bir çöpe alma
Bu kımltı bu cünbüş verme alma
Kamu bir düş gibi bu gitme gelme

Bu varlığın sana yavlak tuzaktır
Tuzaktan kaçmağa key er gerekdir
Gel imdi bendini merdane kes kim
Tuzağa tutulan Dost'tan uzaktır

Zahidin yolu dolamaçtır ırak
Abidin yolu teabi ile firak
Aşıkın yolu yakın hem doğrudur
Vaslı maşuk olur durak

Ol ezel bağında biz bir gül gibi
Dost'a karşı söylenir gulgul idik
Bunda nitedek dura bu dilimiz
Çünkü anda şuride bülbül idik

Sözüm anladın ise ey karındaş
Bu sırrı keşf edip uş eyledim faş

Eğer aşık isen al bu sözümden
Kamu sermayeyi var eyle taraş

Bu dünya maksudu ahret muradı
Bulardır aldayan biliş ü yadı
Aşıklar yolu bu yoldan dahi dur
Aşık Dost'a gider açıp kanadı

Budur yokluk ki sen senden geçesin
Fena suyunu sakiden içesin
Temamet varlığından el yuyasın
Seni bunda koyup Dost'a kaçasın

Bu düşe pes için aldana akıl
Gönül vermez buna illaki gafil
Bu gafil kişiler hayvan gibidir
Olur hayvan dahi hep ayşe mail

Buna ey gözlü kişi anlayı bak
Buna gönül virenlerdürür ahmak
Bihude yerlere ömrü çürütme
Fenadır bu fena gerçek muhakkak

Pes öyle olsa labüddür kılavuz
Kılavuz da gerek kim ola key uz
Bu sarp yolları asan ide sana
İnişi yokuşu göstere düpdüz

Gönül iklimin Dost'a başısla
Gönülsüz bir yola sen dahi başla
Vücudun oyna bu meydan içinde
Varılmaz bu yola can ile başla

Bu mekkareye igen de yakışma
Tama idüp buna berk berk yapışma
Bu ömre ızze caha tekye urma
Bugün meydan benim deyu çapışma

Bu fettane gönül gözüyle bakma
Benim deyu buna gönül bırakma
Bunun sihri tuzağına tutulup
Bunu yapıp varacak yeri yıkma

Cehennem korkusun uçmak ümidin
Aşık anmaz buların hiç birisin
Gözün yumdu çün evvel Dost yüzünden
Kamu kırdı geçirdi nefis çerisin

Adüv bil kim seni Hak'tan ayırsa
Zebani'n bil hur ü gılman olursa
Tama kılma sekiz uçmağa zinhar
Bezenüben sana karşı gelirse

İçmeğe aşkın şarabın şir gerek
Basmağa bu nefsin diler gerek
Konmaya şahın koluna hiç külah
Pes harif olmağa mire mir gerek

Var ey zahid var ki aşk yolun değil
Söyleyem sanma ki aşk dilin değil
Bunda ki şahin gerek şahbaz ola
Yoksa karganın evi seklik değil

Sanmagıl bu aşkı sen kağıttadır
Aşkı kağıtta diyenler mürededir
Aşkı yazmadı kalem ve aray-ı fakih
Aşk ezelde can ile perverdedir

Yoğ idi levh u kalem aşk var idi
Aşık u maşuk u aşk bir yar idi
Aşk u aşık u maşuk bir iken
Cebrail ol arada ağıyar idi

Aşk dilini yine aşıklar bilir
Ol ezel aşka ulaşıklar bilir
Aşk dilinden söylese aşk mestleri
Ol dili sanma ki ayıklar bilir

Biz ezelden aşkı tuta gelmişiz
Ta ebed Dost vaslın uta gelmişiz
Dost ile peymanı berk eylemişiz
Bunda aşk dürrini sata gelmişiz

İki alemde ötedür aşk eli
La mekan kaftan işler aşkın yolu

Her tasavvurdan münezzehtir bu aşk
Söylenür bi harf ü bi savt aşk dili

Aşkı isteme kitapta ey faki
Bu kitapta aşk yoktur Dost hakkı
Bulmayasın aşkı kıylu kal ile
Var gerek alem yüzün yüz yıl oku

Bu aşkın gözgüsü yokluktur ey can
Bu gözgüde görünür ruy-i Sultan
Bu gözgünün kılıfıdır dü alem
Bu gözgüde ne küfr var ne iman

Münezzehtir bu gözgü dü cihandan
Ferahattir kamu assı ziyandan
Anınçün değmeler vasf idemezler
Nihandır aşk nihan ender nihandır

Aşık bir sözden anlar bin cevabı
Çün açtı ma'ni yüzünden nikabı
Bular aşk şerbetini içti akndı
Gafil su sanuben kovar serabı

Ta gün yüzünü görelden ey şem tıraz
Ne iş oruc ve ne vird ü tesbih u namaz
Vaslında muharrem oldu ser cümle hicaz
Hicrinde namazım oldu ser cümle mecaz

Muradımdan öte yok sana menzil
Muradın maksudundur Ma'bud'un bil
Kamudan el çekip fariğ gerekse
Muraddır key murad olursa bir kıl

Seni Hak'tan cüda iden o bir kıl
O bir kıldan dahi sen key hazer kıl
Hicabdır ender hicabdır
Gerkse ol kılı boz kovla var dil

Bu halktır talibi yoldan ileden
Bu mahluktur kesilir Hakk'a giden
Neye meşgul isen oldur muradın
Muradındır seni her yana yiden

Eğer talib isen iş böyle gerek
Eğer kazib isen ko çekme emek
Odur talib Hakk'ı isteye dün gün
Gerkmez halk ile almak u vermek

İlahi talibi mürşide duş it
Anın mürşid ile vaktini hoş it
İlahi talibine derd bağışla
Pişir derdin od ile perveriş it

İlahi talibine ver kanaat
Kanaat eyliye bula hararet
Cefaya sabr ide göre vefayı
Kanaat sabr ile muhkem iradet

Bu aşk yolunda seni tar ü mar it
Bu maristanda sen seni bimar it
Bitir bu aşk ile akli temamet
Yeter varlık sana aşk aşkı yar it

Suk u pazarı muvakkat idiğın çü bilegör
Yürü dağılmadan erbab-ı ticaret idegör
Zad-ı rah elinde nen var ise ver olma hasis
Bu sahavet yoludur durma sahavet idegör

Üzüldü killi sebepten nesepten
Rıza verdi kazaya her taraftan
Bu böyledir şu şöyle olsa dimez
Ve ger kahr u ve ger lutf olsa Hak'tan

Kimin zatında kim gevheri vardır
Murad maksudundur bir sözden anlar
Bu sözü Eşrefoğlu Rumi söyler
Hakk'ın taliblerini tenbih eyler

Cehennem esfeli ola sana yurt
Ne deyvere o vakt işbu savul yort
Karıncadan zaif olasın anda
Zira bunda işitmedindi öğüt

BU DÜNYA

Bu dünya bir ejderhadır bilesin
Bu ejderhayı sen niçin seversin

Bu dünya ağulu bir yılan
Cefası çok,sefası hep yalandır

Bunun ağusunu çeker sanırlar
anın için buna hep aldanırlar
Kime kim parmağıyla ağı verdi
Ana sonra taşıyla ağı verdi

Kimin kim yüzüne şu'le bıraktı
Anı sihrile sonra oda yaktı

Kime kim bir saat yoldaşlık etti
Anı gör kim sonra bir nice yuttu

Buna gönül verenler oldu mahzul
Bunu terk eyleyenler oldu makbul

Buna hem çün demişti Fahr-i alem
Nuna niçün aldana akıl adem

Bu dünya cifedir çirkin kokulu
Hezeran mekruhiyle içi dolu

bunun kokusunu burnun duyaydı
Damağında dimağın söküleydi

Lakin mezkum olduğundan duymazsın
Anın için dünyaya sen doymazsın

Getir at dünyayı dünya itine
Ne aldandın bunun sen lezzetine

Madem ki derdin var,dermanın iste
Ki dünya sevgisi canın kaldı hasta

Eğer hasta değil ise bu canın
İşiteydi bu sözleri kulağın

ÇÜ GİTTİ YARIN

Çü gitti yarın yoldaşın,bil gidersin sen dahi
Anın kim terketti bunlar,terk edersin sen dahi

Bu çarh elinde nicesi ağular tattılar bular
Kaçan ki peymanen şek yok tadarsın sen dahi

Sermayeyi verme yele,bir faide getir ele
Bir göç ki Azrail'e,bir gün edersin sen dahi

Eya gafil eya miskin,uyan gafletten bak uyan
Yağmaya vardı can u ten,nefsini güdersin sen dahi

Batıl yola günden güne cüst oldu sen dahi
ayağını Hak yoluna süst edersin sen dahi

Dünya benimdir diyeni,gözünle gördün sen anı
Ne etti ettirdiğini verip ne edersin sen dahi

Eşref,dürüş getir şeref,yeter ömrün geçer telef
Yoksa bir gün hur-ı harf nagah görürsün sen dahi

EY LEZZET ALAN

Ey lezzet alan iyş-i cihandan hazer et kim
Nuşundan anın nişi ne zevkinde belası

Devlet evi divarına yaslanmayıp gör kim
Muhkem değil ey şah bu bünyadan esası

Bu kubbeye kim girdi kim çıkmadı kabadan
Bu suffaya kim geldi kim gitmedi safası

Uryan şol emir oldu kim atlastan eder fahr
Sultan şol gedadır kim libas etti palası

ŞEKER YER İSEN

Şeker yer isen şehrini Mısır eyle temamet
Lale hevesin varsa bedehşan eteğin tut

Ger ins ü melek div ü peri sana kıl olsun
Sen senliğı terk eyle Süleyman eteğin tut

Tut bağban yolunu bağdan sapıtınca
Bağlarda müsellem yürü,bağban eteğin tut

BİR AŞIKI

Bir aşıkı sözünden
Gitmez nemi gözünden
Gözü yaşı yüzünden
Seylan olur hermişe

Aşk erinin nişanı
Bilmek dilersen anı
Ana bu mülk-i fani
Zindan olur hermişe

SEN ANI İSTERİM

Sen anı isterim sanırsın ey dün
O seni istese otur dün ü gün

O sana gel dese yol geniş olur
Uçarsın kuş gibi irak az olur

sana kim gel demedi istemedi
Muradı bulmadı hem namuradı

DEDİĞİM İŞ

Dediğim iş bu beşarettir sana
 Kim risalet tacın giydin başına
 Gördüğün namus-u ekber Cebrail
 Kim kamu peygambere oldu delil

Gelin zikredelim ol Zülcelali
 Ki gönülden süren oldur melali
 Veli zikrin haramından sakın kim
 Safa vere anın sana helali

Yer gök benim seyrangahım,dembedem seyran eyleyem
 Yüzbin Süleyman gibisin,seyrimde hayran eyleyim
 Gah arş üzre uram kadem,ğah lamekanda dembedem
 Yerden göğe şarkdan garba bir demde cevlan eyleyem

Ger dur etsen beni sen ey perveri sıfat
 Sanma kim bu tenim ruh ile bula hayat
 Aşkla diri bil beni ruhla değil
 Zira ruhları görelî şah oldu mat

Müddei sorma ki sana yoktur rü'yetten haber
 Bihaber olanlara haber denilse eder bir zarar
 Görmek dilersen ol Sultan'ın cemal-i şem'ini
 Var enaniyet vebalini gözünden sil gider

Niceleri "benim" dedi ve gitti
 Birisi kılmadı sözünü isbat
 Toprak içinde zerre zerre yatar
 Muntazır ne vakit ola arasat

Ger yürek yansa etse bir kerre ah
 Nice başlardan gider altın külah
 Bir nice sultanları tahtından yıka
 Taht u tahtalarını oda yaka

DOST'A GİDENİN

Dost'a gidenin yolu gönüller içinden gider
Sen hemen hulk idegör,giregör gönüllere

Sumt eyle ağzını bağla,göresin Hakk'ı ayan
Göz bağı bu cihan halkının ağzıdır heman

Ey mürai ko riyayı sıdk ile ihlasa gel
Kır riya leşkerlerini ihlas kılıcın ele al

Ey hüda rahmettiğin hergiz melamet görmedi
Kakıyp hışm ettiğin alemde rahat bulmadı

Can u gönülden gerektir Halık'ı zikrelemek
Yoksa Allah demeklik sakız olur her dile

Şular kendilerin sultan sınırlar
Ölüp toprak olunca utanırlar

Seni Hak'tan ırak eden zebani tut yahut gılman
Geri koyan adüvdür eğer küfr ü eğer iman

Rabbini bilmek nefsini bilmeye mevkuftur
Bu tılsım-ı genc-i mahfi aşıkı maruftur

Kimya istersen gel sohbeti dervişilerin
Saltanat mayasıdır bil himmeti dervişlerin

Alim midir ol ilmine layık ameli yok
Cahil midir ol aşka satar iki cihanı

Cahil ermez bu hikmete,cahili koyma sohbe
Yiye de muşlaya yata,ahır dolu saman gerek